

209808

ప్రతిదినము ప్రకటింపబడును

0. 6.

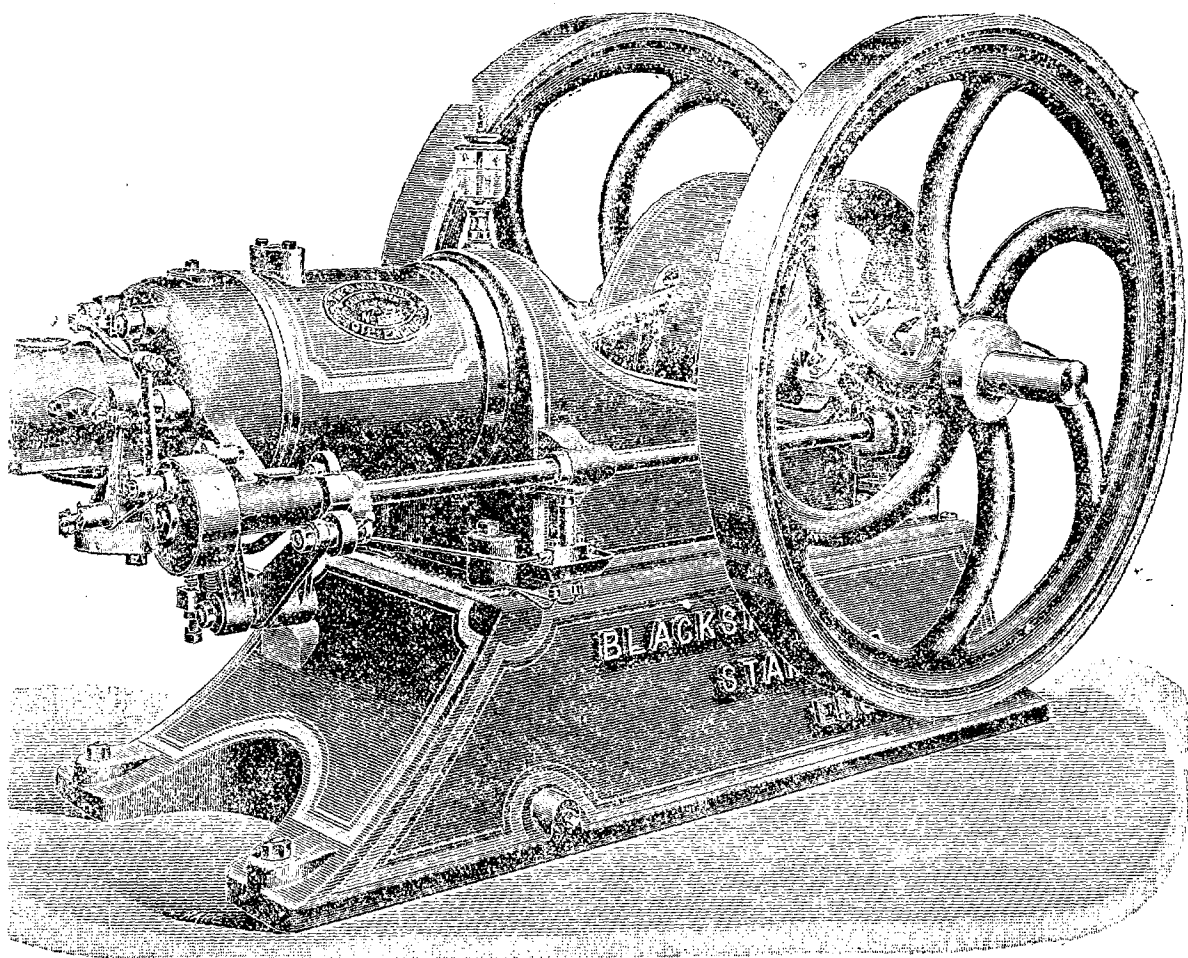
చెన్న పట్టణము 1920 వ సం॥రం జనవరి నెల 5 వ తేది సోమవారము

NO. 228

టము. ౬

సిద్ధాంతి నామ సంవత్సరం పుష్య మాస శుద్ధ పౌర్ణమి గి.

సంచిక ౨౨

బ్లాక్ వైట్ స్టోను ఆయిల్ ఇంజనులు.

కిరీటనాయిలు, క్రాసు ఆయిలు మున్నగు చమురుల నువయోగించి పనిచేయునట్లు తయారు చేయ

ఈ రాజధానిలో అనేకమైన బ్లాక్ వైట్ స్టోను ఇంజనులు పనిచేయుచున్నవి. యజమానులకు మంచి ఫలితమును పూర్తియైన వివరములకును ధరలకును నేడే మాకు వ్రాయుడు.

పోలు ఏజెంట్లు:

మార్షలు సన్స్ & కో., (ఇండియా) లిమిటెడ్,

ఇంజనీయర్లు

నెం. 9, సెకండులైను బీచ్, మద్రాసు.

బొంబాయి, బెజవాడ, లాహోరు, తంజావూరు.

అమృతాంజనము

తలనొప్పులకు ప్రసిద్ధి కెక్కినది. ఇతర వీధిమందుల నొప్పులను కూడ మా అమృతాంజనము ను వాడి సంతమాత్రమున నయముగను.

సులభ ధర 0-10-0 అణాలు.

మోహిని తైలము రు 0-12.

తామర తైలము 0-6-

దంతమార్గము 0-2-

అమృతాంజనం డిపో,

6, తంబుకెట్టి వీధి, మదరాసు

ప్రదినపత్రిక చందా.

సములకు	18-0-0
సములకు	9-0-0
సములకు	4-8-0
సములకు	1-8-0

ప్రవారపత్రిక చందా.

సములకు	8-0-0
--------	-------

పత్రిక పోస్టుబాక్సు నెం 212 మదరాసు.

160 పుటల పుస్తకము ఉచితము

అక్షరముల వాక్యములను పొందుకు స్వేచ్ఛా పుస్తకమును కొన్ని నిమిషముల అనుసరించుచుండగానే కలుగుచున్నది. ఈ పుస్తకమున పుస్తకము అక్షరములను మాను కలుగజేసి కిరీటసాక్షులను దృఢపాత్రమును, పుస్తకములను ఇప్పించును. ఈ పుస్తకము ఇవాళుగా నీయబడును. పోస్టుచార్జీయు మీకు భరించి పంపెదము. కంటకే ప్రామాణికము. (212)

వైద్యశాస్త్ర మణికంఠ గోవిందచే, ఆంధ్రప్రదేశ్ ప్రభుత్వము, 187, బాబ్స్ మిషన్

నెల్లూరు బయస్కోప్ తియ్యే

పెనాప్ట.

పెనాప్ట అనుకన్య పోలీసు వాడే దొంగలను కట్టించుటకుగా ప్రయత్నించుచున్నది. అనుచున్నది అత్యాశ్చర్యముగా నుండు. ఫలిం 15000 అనుగుల పొందుగు గల 10 భాగములతో అంత్యమవును సాయం. 6-15 గంటలు, రాత్రి 9-30

అభయమందున్నది? (1045)

ఆయాశ్వచక్రమున
కలరా, జ్వర, ఇక్షుప్తయోజా

ఇత్యాదులకు వేదికగాని భయమువలదు.
వైద్యరత్న పండిత డి. గోపాలాచార్యగారి

శాస్త్రీయాయుర్వేదావధముల సిద్ధావధముల వ్యాధులు పోగొట్టుటయేగాక, రాకుండ నష్టమెరును.
కలరామందులు. జ్వరమందులు. ఇక్షుప్తయోజా మందులు.
వైద్యరత్న యు. 1-2-0 వైద్యరత్న యు. 2-2-0
శిష్ట " 0-12-0 శిష్ట " 1-8-0
ఇంకను అనేకావధములు గలవు. ప్యాకింగ్-పోస్ట్లో భిక్షులు ప్రత్యేకము. క్యాటలాగు ఉచితము.
కంటి విలాసము: మేనేజరు, అయ్యశ్వచక్రము, వండిట్, మదరాసు. రి, ఆచార్యక పిడి, జి. జి. మదరాసు.

1804 నిరాశచెంద నవసరములేదు

మా మకరధ్వజము

నేనియవారికి తప్పక శ్రోత్రిబలము కలుగును. ఏ నయమందునను ఎంతయున్నానైనను నేనించ వచ్చును. నరియైన అనుపామతో వాడిన అస్తియమైన గుణమునిచ్చును.
ఈ క్రింద ప్రాయశ్చిత్తులకు సంకలులు మకరధ్వజము వాడుటలకు గలుగు అద్భుతశక్తిని మీకు తెలుపగలదు.
1 దీర్ఘ కాలమునండి యందునట్టి అజీర్ణ వ్యాధిని కూడ ఇది తప్పక కుదుర్చును.
2 క్షయచే భాగమువారు తక్షణమే రాజౌషధమని పేరుగాంచిన మా మకరధ్వజమును ప్రత్యేక అనుపామతో వ్యాధి ముదరకమున పే వాడకలెను.
3 శ్రీలత (అంటుగునక్కకు కలుగునట్టి పొప్పి, ఎరుపు తెలుపు మున్నగు కుసుమవ్యాధులు, గర్భప్రాసము మొదలగు) అన్నివిధములైన వ్యాధులకు దీనిని వాడవచ్చును. వ్యాధిని కుదుర్చును మంచి బలమునిచ్చును. ప్రశస్తమైన తిరువార్త ముఖ్యముగా శ్రీలత నీయతగినది.
4 మకరధ్వజము అతిమూలీ వ్యాధికి తక్షణం నిజమైన గుణము నిచ్చును. కలుమాదు మూత్రమునకు పోవుట, విదామాను, ఆరచేతులు ఆరకాల్గురుంటు మూత్రములో కలసి యుండు (గుగరు) అను చక్కెర స్వభావముగల కషువు మొదలైనవాటిని ఒకవారములోతల కుదుర్చును.
5 మకరధ్వజము సెగగోగమునకు దానిని అనుసరించి యందు వ్యాధులకు రామబాణమునంటిది. దీర్ఘ కాలము నండి యుండునట్టి కఠినవ్యాధులకు మేము తెలిసిన అను పామతో వాడిన అద్భుతమైన గుణము కలుగును.
6 దీనిని వ్యాధితోటివారు వాడిన దుర్బలమును పో ట్టి, నరములకు పలుత్వము నిచ్చును మునలితమునందు గాడమంచి యావనము కలుగును.
7 బిడ్డలకు సాధారణముగా వచ్చునట్టి ఈడ్చువ్యాధి, క్షుణ్ణ వాయుదగ్గు, బాల్యమునందు గలుగు పూదము మల గోళముల వ్యాధులు దీనివలన అద్భుతముగా కుదురును.
మా ధరలు బీదజాతికి సామాన్యులకు భవంతులకు పట్టు ఏర్పాటు చేసియున్నాము. మా బౌషధములను పట్టి పరిశుద్ధులను చేయవచ్చును. వాణ్యుక్తి శ్రేష్ఠత్వమునకు మేము పూచీగా యుండుము. ఈ త్రైమాసిక ప్రామాణ్యరేఖము. ఒకసారి మాబౌషధమును వాడకోరెనను.
వైద్యమకరధ్వజము (బంగారము కలిపినది) 1 కులము 40. 80 మోతాదులకు వెల రూ 5. సామాన్య రేఖ్యము 1 కులము వెల రూ 5. తపాలాభివృద్ధి, లింగు భిక్షులు ప్రత్యేకము.

ఎద్వరు సరసపరిణా

రక్తమును బాగుగా శుద్ధపరచి, కండరములకు, నరములకు ఎంకలకు బలము నిచ్చును. నూతన రసాయనిక పద్ధతి రచనగా రాయాచేయ బడినది. చర్మవ్యాధులకు, క్షుణ్ణ, వాతరోగములకు, మలబంధమును, పిత్తి మును కుదుర్చుటకు తోలగించును. మిక్కిలి ఆశ్చర్యమునకు కర్మప్రకారము సరసపరిణాను బంగారము పండినది. బుడ్డి 1 కి వెల రూ 2. పోస్ట్ జి, లింగు భిక్షులు ప్రత్యేకము. నేడే ఒకబుడ్డిని తెప్పించి చూడుడు.

ఎస్. బిశ్వాసు బ్రదర్సు, 231, అప్పరు చిట్టూరురోడ్డు, బాగుబజారు, కలకత్తా.

S. Biswas Brothers,
231 Upper Chitpur Road, Bgah Bazaar Calcutta.

పాపియాపెప్పిన్

అజీర్ణ వ్యాధి ఇప్పుడు సామాన్యముగా ఎల్లవోట్టు ప్రబలియున్నది. ఈ వ్యాధికి తగిన బౌషధమే లేదని చెప్పబడియున్నది. అట్టి వ్యాధికి తగిన బౌషధ మొన్నదని మేము దృఢముగా చెప్పగలము. పాపియాపెప్పిన్ అనునదియే తగిన బౌషధము. ఇది పెప్పిన్ అను వనమూలికనుండి రయ రచేయబడినది గనుక ఇది శ్రేష్ఠమైన బౌషధము. ఒక బుడ్డిని తెప్పించి దాని నిజమును మీరే కనుగొనవచ్చును. బుడ్డి 1-కి వెల రూ 2-8-0 తపాలాభివృద్ధి ప్రత్యేకము.

నెక్టారు

శ్రీ పురుషులకు కలుగునట్టి సెగ మున్నగు వ్యాధులకు ఒకవారములోతల తప్పక కుదుర్చును. దీర్ఘ కాలము నండి ఈ వ్యాధితో భాగమందు చున్నవారి నేరలు స్వస్థత చెందియున్నాడు. ఈ వ్యాధిని మొదటనే కుదుర్చుకోవలసిన దానివలన కలువిధములగు గొప్పవ్యాధులు కలుగుచున్నవి. దీనిని ఎట్టికీతిలోనైనను వాడవచ్చును. బుడ్డి 1 కి రూ 2 పోస్ట్ జి తపాలాభివృద్ధి ప్రత్యేకము.

జూబిలిపాదరు

ఇది తామరను 35 గంటలలో పూచీగా కుదుర్చును. రకసంబంధమైట్టియు లేక అపాయకరమైట్టి మూలిక లిందులో చేరుటలేదు, దీనిని వాడుటలకు నొప్పియుండదు. నుఖముగానే యుండును. బుడ్డి 1 కి వెల 0-4-0 1 డజను బుడ్డలకు రూ 2-8-0 ప్యాకింగుభివృద్ధి ప్రత్యేకము.

తామరతేనె

సకలమైన శీతవ్యాధులకు మా మేలైన తామర తేనెను వాడును. శీతవ్యాధితో భాగమందు బిడ్డలకు ఇతర మందులు వాడుట కంటే దీనినివాడుట మంచిది. ఎడ తెగక చదువుటలనుకలుగునట్టి చల్వారము తామరతేనెను ఉదయము, సాయంత్రము పూటలందు వాడిన చూపు బాగుగా యుండును. ఈ మేలైన తేనెబుడ్డి ప్రతిగృహమునందుండవలెను. మీకు నిజముగా నుంచిమాపు యుండవలెనని ఇవ్వమండిన ఆలస్యముచేయక తక్షణం వ్రాసి తెప్పించి వాడుడు. తమవార నిరాశ చెందవద్దు. మావద్ద స్టాంపు కొద్దిగానున్నది. 1 డ్రాముల వెల రూ 1 2 డ్రాముల వెల రూ 1-12-0. 4 డ్రాముల వెల రూ 3. తపాలా ప్యాకింగు భివృద్ధి ప్రత్యేకము.

తైలములన్నిటికి రాణి

సమస్తకర్మమునకు సాటిలేని బౌషధము. కఠినమైన వ్యాధులకు మా మకరధ్వజముతో కూడ వాడవలెను. బుడ్డి 1 కి. వెల రూ 2 తపాలా ప్యాకింగు భివృద్ధి ప్రత్యేకము.

మదనబిలాస

ప్రాణాధారమైన బలహీనమునకు ఆశ్చర్యమైన బౌషధము. వీర్యదుర్బలమునకును వాగ్ధిక్యమునకును కలిగిన మరుపును నిశ్చయమున తోలగించును. శ్రీలతతో ముఖ్యముగా ఇయ్యదగినది. ఇది తప్పక గొడ్డునమును పోగొట్టును. ఒక గెలకు సరిపోవు బుడ్డి 1 కి వెల రూ 3. తపాలా ప్యాకింగు భివృద్ధి ప్రత్యేకము.

ఉచితము ! Free !!
సర్కారునందు రిజిస్టరు చేయబడిన
అణాస్థానపునందు చేవాలుము
రసీదు:—ఈ ముద్దెరెందు మూత్రము గల బా
నాకి కిక్కురును. ఈ మాత్రము నేనించి గుడి
యెడల ఈశ్వరసాక్షి ఆ రసిదునందు చేవాలు
నములోగా వాడును పంపితే వెలను వాడును పం
ఈ ప్రతిజ్ఞను మేము రాయుటెట్టి చేయుచున్నాము.

గుల్షన్ జోబన్.
శక్తివర్ధకము ! భాతుపావకము !! శోగనివారకము
ఈ మాత్రము మొదటిదినమే ఆశ్చర్యమును
లను గనుపెరును. చిక్కినదవుడల బుడ్డి తేనె నిగనిగ
చేయును. శరీరమందు మూర్తికల్పి వీర్యవృద్ధితే
నిచ్చును. నడుమునొప్పి, వాయువు, క్షయము, శ్యామల
కడుపునొప్పి, అజీర్ణము, మలబద్ధత, జ్వరములు, మూ
మేసారోగము, మూత్రరోగము, స్వప్నమందలి
శ్రీలతదరము, కాలము కిప్పి ముతువగుట వీటిని
వాతముతేనె రక్తవృద్ధియు కుద్ధియు తేనె చర్మసంబం
లను సకలకేయము. వెల బుడ్డి 1-కి రూ 1-0-
రూ 2-10-0. ర. భ. కలం.
దీ గుల్షన్ జోబన్ కంపెనీ, బొంబే
The Gulshan Johani Co., No. 3, Nagdevi Street.

ఇప్పుడే ఫౌంటెన్ వేనాలు
బ్రాక్ బట్ట రు. 8-4-0 కెప్ట్యాన్ కం. 210
స్వాక్ రు. 6-4-0 డిటో 205
వాటర్ మెక్ 6-8-0 డిటో 200
గిరి బ్రదర్సు, స్టేషనర్యు, ట్రిప్లికే, మ

మలయ చందన
గనేరియా అను సెగగోగమునకు కు
తప్పక లేదు. పిచ్చి-రో
ఎరుపు, తెలుపు, వచ్చు,
దు విధముల సెగగోగమును
పూటలలో మాన్పును. ఆ
కుటుంబములలో వాడబడి
బౌషధము. వెల బుడ్డి 1-కి 0

పంచంగము
కాద్రసంవత్సరము. శ్రీరాధవారిడి.
ధర్మశాస్త్రవిషయములు కలవు. వెల 1-కి
నాలుగు ప్రతులకు తర్కమైన పండుబిడ్డ
(1251) గండిర్లపార్వతీ, రాజ

కొర్నాటు పట్టుచీరలు
స్వంతకర్మముచే గట్టి చాయగలిగి గట్టియు
సాంవైక రంగులతో తగ్గుధరలకు మేలైన కొర్నా
చీరలు:—మేలైనకట్టుతో వాగ్ధిమైన యందు
చూడుట కందముగను, జవాకర్మ కలుగును నున్న
కును కలనకు గ్యారంటీ ఇవ్వమలేక ప్రాప్తిచేసిన
లను వాటిను చేయబడును. వ్యాపారులకు మంచి
యియ్యబడును. అన్నిటికిని క్రిందివిలాసమునకు ప్రా
ప్తితాంబర పట్టుచీరలు కుట్టుతీసిన
చీరలు వెల 64-10-0 తెల్లనిపేటు లక్క పచ్చ
పట్టుచీరలు. రు 64-4-0 శివరామయ్యర్
పట్టుచీర రు. 82-0-0 120 వరుస చచ్చకీర్
పట్టుచీర 80 0-0 50 వరుస శివరామయ్యర్ ఉదయ
రత్న తాక్కుత్ర పట్టుచీర 29-8-0 80 వరుస ఎల
పట్టుచీర 28-0-0 60 వరుస నలుపు కూరత్తు తా
25-0-0 40 వరుస ఎరుపు దివం పట్టి పట్టుచీర 20
వరుస ఎరుపుదివం పట్టి పట్టుచీర 20-0-0 10 వరు
డ్యుత్రి చీర 28-0-0. 50 వరుస ఎరుపు తేలము పట్టి
50 వరుస నలుపు నవ్వలరంగు పట్టుచీర 21-4-0
ఎరుపు పులిగన్న తాక్కుత్ర పట్టుచీర 21-4-0
లక్కకనుపు కూరత్తు తాక్కుత్ర చీర 25-0-0
పట్టు కొర్నాచీర 18-4-0 50 వరుస నల్లచుక్క
చీర 21-4-0
కొర్నాటు స్వజేకీర్
(1761) 272, మింటుపాడ్డు

కంఠాలు విచారణ

క. వ. వాట్సాన్ వి. సి. ఎస్. గారి యెదుట

(మా ప్రత్యేక లేఖకునియొద్దనుండి)

దేశీయ 1:— నేను 10 గంటలకు స్వేచ్ఛలో ఉన్నాను. విచారణ అంతర్గతమైనది. ప్రజాపక్షం, కార్యకర్తలకు వంతులుగా మారగొట్టింది. అధికారపక్షం నెరవేరింది అనిపిస్తుంది. కలెక్టర్ సాహెబుగారు, ఏలూరు తాలూకా కమిషనరీ కృష్ణారావు వంతులుగా మారుతున్నారని చెప్పారు. పేరుకు లాభపట్టకల్గింది. మా

గంగరాజుగారు

ఈ తొలి విచారణ బడినవారు జమీందారులు. నాకు తెలుసుకోగలిగినది ఏమిటంటే, వీరు తమ పట్టు చెప్పిరి. ఏలూరులో పట్టు సీతారామయ్య పంపిన అక్షరాలు గానూ, కలెక్టరు మామయ్య గారి యెలూరు తాలూకా వ్యవహారాలలో జోరీ తీసికొని నియంత్రించే. 1918 వ సంవత్సరం నెలవలకు బీదల నిమిత్తముగా మొదలగు మిల్లు భావం గానూ, కలెక్టరు చొప్పున నియంత్రించు అనంతరం తమకు వచ్చినట్లు, అమ్మించుచుండి. ఏలూరు తాలూకా యెలూరులో నేను కొంతసేపు నివసించి భరణి కేసులను యెలూరులోని మిల్లు కలెక్టరు వద్దకు తీసుకువచ్చి చూచుచుండి. అసంతృప్తి కలగలేదు.

అలా తరువాత కొంత భాగమునన్ని భరణి కలెక్టరు విధానములో నడవడము లేక పోయింది. కలెక్టరు తన సీనియరుగా ఉండగా వెంటకట్టలేని దుష్ట వర్తకుల సప్తము చేయుచుండి. 1918 వ మేములోలో సీతారామయ్య వంతులుగా మారి సాహెబుగారు డిప్యూటీ కలెక్టరుగా పనిచేయుచుండి. అప్పటినుండి మామయ్యగారు మా తాలూకా కలెక్టరు వ్యవహారములలో జోరీ తీసికొని పోయిరి.

సరళపు పంతులుగారిని బదిలీ చేయించి యెలూరుగా వెళ్ళాడే కృష్ణారావుగారిని ప్రత్యేకముగా నియమించిరి. మామయ్యగారు సాహెబుగారు మీటింగ్ లో డిప్యూటీగా మొదలగు స్వభావము వచ్చిన భరణి కలెక్టరు అమ్మించిన కలెక్టరును మామయ్యగారు 6-12-0 వకం పై సాదాదాని చెప్పినమీదల అధికారము కలిగి ఉంటుంది.

సాహెబుగారు నా తాలూకా రత్నమును మొదలగు స్వభావములను రెండు దఫాలుగా విడుదల చేయిరి. ఒకసారి కొట్టు తాళము బ్రహ్మచారి. నేను పెండ్లరు వెట్టితిని. మీ నెలపుత్రకా వ సిద్ధముగా ఉంటే అని చెప్పినను వివరము.

మన బీదలకు చాకగా భాగ్యమును సప్తము అధికారముతో పోషించుచుండి కలెక్టరు, కలెక్టరు పెండ్లరు వేయగలదని చెప్పినను వివరము. ఈ యెదురుండి యిప్పించబడినవారు స్త్రీలకు భాగ్యములను అధికారములను అమ్మిరి. బీదలకు మామయ్యగారు ఉండలేదు. ఈ తన సీనియరుగా మచ్చిన తరుచిట్లు ప్రకారము మేము సప్తము చేయుచున్నట్లుండగా మామయ్యగారు సాహెబుగారు యెలూరు తాలూకా వ్యవహారములను నాకు గానూ తాలూకా భాగ్యపు కొట్టు స్త్రీలకు చేసిరి. మామయ్యగారు భాగ్యమును 3-4 వేల బస్తాలు విక్రయించుచుట్టుకల్గిన స్త్రీలకు చేసిరి. మామయ్యగారు రెండు పట్టు తెచ్చినారు. తరువాత కొన్ని కమాండీ కలెక్టరు వద్దకు భారత దొంగరి అంగీకారము స్త్రీలకు చేయుచు వచ్చిరి. ఇంకను అనగా గారి విచారణ అంతర్గతము జరిగేకలకుమాడ అంతర్గతమును నుమారు 100 కొట్టు భాగ్యము ఉండెను. 1919 వ సంవత్సరము అగష్టు నెలలో

మా తన సీనియరుగా మచ్చి డివిజన్ ఆఫీసరు ప్లాన్కు దొంగరిగా మచ్చి వర్తకులను మిల్లు భావంలను పీల్చించి యెలూరు తాలూకా గ్రామములలోని డివిజన్ బియ్యము సప్తము చేయుటకు రేట్లు నిర్ధారణ మొనర్చి మాలో ముఖ్యము 10 మంది మిల్లు యజమానులను నాకు భారతమామయ్యగారిని ప్రకటించిరి. ఆ భారతమామయ్యగారు నడవించి రెండు దినములు పని జరిగింది. మామయ్యగారు తన సీనియరుగా మచ్చి వెంటకట్టము మంత్రాల సుబ్బారాయుడుగార్ల సహా ఆ భారతమామయ్యగారు మామయ్యగారి లేత భావంలను పట్టు బెడవాడ వచ్చిరి. బెడవాడయ్యేమి జరిగే నోవాకు తెలియదు. కాని రెండు రోజులకు మామయ్యగారు సాహెబుగారు యెలూరువచ్చి, రాగానే ఆ భారతమామయ్యగారిని పదిమందిలో సుకరగు తుంటేటి పూర్ణయ్య, తమిళనాథుని వ్యక్తిగా గానూ మిల్లుకొద్దకుపోయి మా తన సీనియరుగా మచ్చి మొదలగా నడవమిల్లుకారి తాలూకా 4200 బస్తాల భాగ్యమును మేము పెండ్లరు వెట్టివాము. మామయ్యగారు ప్రకారము డివిజన్ సప్తము చేసినందు ఆని ప్రతిపాదించు మొరపెట్టుకొన్నను వివర కమాండీ చేసి మేమారు నా కేసులను బంగారు రాఖునయ్యగారు చెప్పినందుగా విక్రయించి ఆమయ్య వెంటకట్టముగారికి సప్తము చేయుటకు సదకు భాగ్యముగా వచ్చి ఇచ్చి చేసిరి. ఆమయ్య వెంటకట్టముగారు యెలూరు మొదలగా పదిమందిలో నా కేసులను వాహిరీకే యెలూరులో నుమారు 3 డివిజన్ తాలూకాలో నుమారు 40 డివిజన్ నిచ్చి చేసిరి. వారి పట్టుకువచ్చిట్లు చేయబడుచు అధికారము నిర్ణయించిన భరణి కలెక్టరు వద్ద కలెక్టరుగారిని చుట్టుపట్టు కమాండీ చేసిన భాగ్యము యావత్తు వాహిరీకే ఇచ్చిరి. డివిజన్ కలెక్టరు 230-300-400 చొప్పున కలెక్టరు చేసి వారు సాక్షు రాబట్టుకొనిరి. సదకు వెంటకట్టముగారియొద్ద 80 వేల బస్తాల భాగ్యముండెను. వారిని కమాండీ చేయలేదు. వారి తాలూకా భాగ్యము విక్రయించి చేసికొని యితిర జిల్లాలకు ఎగుమతి చేయబట్టె పెండ్లరు సాహెబుగారు సహాయము చేసిరి. ఇందువలన కమాండీ చేయబడు అన కలెక్టరు చేసిన 80 వేల రూపాయలను కలెక్టరుగారి 15 వేల రూపాయల లాభము ఆమయ్య వెంటకట్టముగారికి వచ్చెను. తమ సదకు యావత్తు పెండ్లరు మొదలగు విధముగా నమ్మకొని ఈ భారతమామయ్యగారు అయిదు నెలలు సప్తము చేయవలసి యుండగా నెల పది నెలల రోజులు మాత్రము డివిజన్ సప్తము చేసి మామయ్యగారికి వెంటకట్టముగారి వైపు వెట్టి చూపు జరుపలేదు. తరువాత తిరిగి నా తాలూకా భాగ్యము కమాండీ చేసినందు చేసిరి యెలూరులో కొంతయు బయట కొంతయు ఆమయ్య వెంటకట్టముగారి రేట్లు ప్రకారము సప్తము చేయుటకు భారతమామయ్యగారు యెలూరు నన్ను చేసిరి. నోటీసుల విచ్చియు గ్రామీణులకు చేసినందు చెప్పియు సదకు భారతమామయ్యగారు ప్రకారము పూర్తిగా సప్తము చేయించుకొనిరి.

ఒక ప్రాంతీయ వర్తకులు

ఏలూరులో ప్రాంతీయ వర్తకుగా నన్ను వెళ్ళున వెళ్ళ రాజు వి. ఎ. వి. యల్, గారికి 150 యకరముల నీరపాతము కలదు. నీరట్లు చెప్పిరి. ఆగష్టు నెలవలకు నెలలో నేను తరుచుగా తలెత్తు కొద్దకులవై పోవుచు మా స్నేహితులను తలెత్తుచు దూరపు బంధువులను నకు కలిపిండి గంగరాజుగారి యొక్క ను వారి భాగ్యములయొక్కయు ఇంటిలో బస చేయుచుండెడి యెదు. ఆగష్టు పిత్తులలోని భాగ్యమును మామయ్యగారు సాహెబుగారు కమాండీ చేసి కలిపిండి గంగరాజుగారికిని కలెక్టరుగారికిని, ఇప్పించిట్లు కలిపిండి గంగరాజుగారు మామయ్యగారు సాహెబుగారికి 1000 బస్తాల భాగ్యముగా 3 వేల రూపాయలను లంచమిచ్చినట్లు కలిపిండి గంగరాజుగారి మిల్లులో వారు తనతో చెప్పినందున తనకు తెలిసినందు, భాగ్య కలెక్టరుగారు 3 వేల రూపాయలతో యిచ్చి 5 వేల రూపాయల లెక్కలలో భార్యచాగిని నట్లు భాగ్యము పోట్లాడుకొనినా రని తాను వింటినందు కొవ్వారు తన సీనియరు ఇంటిలో కొంతయు వారుగారికి

యెదురుగాడి నూర్యనారాయణ అవినోక మిల్లు భావంలను 500 రూపాయల లంచమిచ్చి యెలూరు తాలూకా లోని మెట్టగారియలోని రైతుగొద్దకు మొలకొట్టల స్వభావమును కమాండీ చేయించుకొని పట్టగ్రామమున తాడేకల్గి యెలూరు మిల్లు కేసికొని లాభ ముచుచు చెప్పి తాను వింటినందు కొవ్వారు తన సీనియరుగా కలిపియు నున నాకు గుట్టుమిచ్చినట్లు వింటినందు ఈ సంగతులు తాత్రతల కమిటీవారు నిడదవోలనకు విచారణ నిమిత్తము రైలులో వెళ్ళుచుండగా తానుమాడ ఆ బండిలోనే కలెక్టరుగారు చేయుచు తాను చెప్పినందు కార్యదర్శిగారు కాగితముమీద నోటు చేసికొని తరువాత తన వద్దకు వచ్చియుగా తాని సంగతులతో స్టేటుమెంటుచాగిని పంపించియు చెప్పి. సదకు స్టేటుమెంటు యా రోజు వాట్సాన్ దొంగరియొద్ద కార్యదర్శి దాఖలుచేసిరి. కలిపిండి గంగరాజుగారు మొదలగా సడిగినప్పుడు తాను లంచము నియంత్రించినందు, స్టేటుమెంటు నిచ్చినందువలన గ్రూపు గుచ్చి యడుగగా కలెక్టరు వ్యవహారము పూర్తి యగుటకు ఆ విషయమున నే నేమియు చెప్ప నన్నట్లుమాడ వెళ్ళరాజుగారు చెప్పిరి. తరువాత ఏలూరు వర్తకులకు తురి చేటి పూర్ణయ్య జుగా నుచ్చుకొన్న మోతే గంగరాజుగారు చెప్పిన సాక్షులను బలకలు 20. నేను కేసుటికి వాయిదా చేయబడినది.

649 నవంబరు 1842

బంగారు, వెండి, రత్నముల

నగలును, ఇతర వస్తువులను

వాసీను యిచ్చిన పుచ్చుకొని నైకము ఇవ్వబడును.

ఉమ్మడి - రామయ్య శెట్టి,

గురుసామి శెట్టి కంపెనీ,

25, ప్రవాజపూరురోడ్డు, మద్రాసు.

నగలు వాణ్యముగాను, పూచీతోడను కలెక్టరు లకు తెలియజేసి విక్రయించుట వలన వారు తన నీరపాతము అతిక్రమముగా అగ్రుమేరకు లంచ చేసి ఇవ్వబడును. ఒకసారి అగ్రుమేరకు నగలు తెలియజేసి వారికి వాసి మామయ్యగారి తలెత్తుకొన్నది.

గొప్ప కుస్తీ పందెములు

బెంగళూరు నగరమునందు 1920-వ సం॥ము జనవరి నెల 17-వ తేది శనివారము మొదలుకొని మైసూరు జింఖానావారి రెజ్లెంగు టోర్నీ మొదలు వారి అనుగ్రహమున కొన్ని కుస్తీ పందెములు జరుపబడును. రూ. 500, 300, 200, 150 ఘన మైన బహుమతులు పందెములో జయముందిన వారి కొనగబడును. ఇందు కరుదెంచుట కిష్టము గల పోటీదార్లు ఈ క్రింది చిరునామాకు దరఖాస్తులను 1920-వ సం॥ జనవరి నెల 5-వ తేది లోగా పంపుకొని ఇతర వివరములను కూడ తెలిసి కొనవచ్చును.

ఆర్. సుందరరాజ్
ఆర్గనైజరు,
7/14 మట్ రోడ్డు, శంకరపూరు,
(1975) బెంగళూరు పి.టి.
R. SUNDARA RAJ
ORGANISER,
7/14 Mutt Road, Shankara Pura,
Bangalore City.

తొలి బయోగ్రాఫ్

అభిలాష లేనిమానవుడు

తను! నుమా! సంకోచము

మరియెవ్వరిని లేకు. ఫలస్ఫూర్తి

తీగలు బహుచక్రక మాజు

యందు దొరుకును. ఇదియే

వాటితాకు ప్రార

పి. వి. మా

(1952)

సోమవారము

సహకారసంఘములందు ధనవంతులకును
 ధనహీనులకును సమానస్థానము గలదు. సమా
 నపుహక్కులు గలవు. సహకారోద్యమము ధన
 వంతులకును ధనహీనులకును గల యంతరముల
 కొంతవడి దగ్గించెను. ధనహీనుల జీవనమును
 సహనయోగ్యముగ గావించెను. వారిలో నైక
 మత్యమును పురికొల్పెను. సహకారోద్యమము
 మూలమున పాశ్చాత్యదేశముల దుస్థితి పూర్తిగ
 దొలగలేదు. సహకారోద్యమ మొక్కటియే, బీదల
 భాగ్యవంతుల తారతమ్యములను తొలగించునను
 విశ్వాసము తగ్గిపోయెను. ఇందుకు నూతనమార్గ
 ము అన్వేషింపజడుచున్నవి. బాల్వివిసము పాశ్చా
 త్యఖండములో సత్వరముగ వ్యాపించుటకు, ధన
 వంతులపై గలక్రోధమే ముఖ్యకారణము. బాల్వివి
 సము క్రోధసంజనితము. ప్రస్తుతసంఘపు కట్టు
 నిది గ్రహించుచున్నను, సంఘమందలి
 సమన్వయము జేయుట కక్క
 లకు పునర్నిర్మాణ మేకదృఢతల
 కు దోచక పాశ్చాత్యదేశ
 వి. బాల్వివిసము అట్టి
 సుచున్నను, అది సంఘ
 సంఘనిర్మాణము
 హించినటుల, పా

వ్యవసాయ సహకార సంఘములలో
వ్యవసాయదారులును 23783 మంది
సభ్యులుగ గలరు. వ్యవసాయదారుల
వ్యవసాయము జేయని భూస్వాములును
వ్యవసాయము జేసెడి భూస్వాములును
కొలుదొరును, 4111 మంది పోలపు
ను గలరు. ఇందునుబట్టి భూస్వాము
ద్రను సహకార సంఘములలో జేష్టిక
పడుట లేదని స్పష్టమగుచున్నది. యోగవడని సహకార సంఘములవలన
యోజన ముండదు. బీదవారలకు గూడ
సంఘముల లాభములను చేకూర్చుట
త్వింపవలయునని, రిజిస్ట్రార్ గు హెచ్చిం
ను, ప్రభుత్వమువారును కూడ హెచ్చి
న్నారు. సహకారోద్యమము 1904 న
నం దారంభ మయినను, ఇంకను
ముల కీవిషయమే తెలియదనియు, ఇ
వ్రజలను ప్రబోధించుట యవసరమని
త్వమువారు సూచించుచున్నారు.
వా రీవిషయమై జూపుచున్న యుత్సా
శంసాపాత్రమే. కాని, సహకారోద్య
రకు ఏల యభివృద్ధి జెందుట లేదో
ప్రభుత్వము వారు యోచించుట
ఇటీవల న్యాయమూర్తి టి. వి. శేషగి
గారు, సహకారసభ కధ్యక్షత వహి
కారోద్యమము నూతనమార్గముల
నని, ఉద్బోధించిరి. నూతనమార్గములెట్టి
కారోద్యమాభిమానులు నిష్పక్షపాత
సి, సక్రమమార్గముల నన్వేషింపవల
చో, వారిశ్రమ చాలవరకు వ్యర్థము

ఉదారవంత మగు సామ్రాజ్యము.

‘నేషను’ వర్తిక యిట్లు వ్రాయుచున్నది. —

“ఇప్పుడు మన సామ్రాజ్యమును తిలకించిన విదేశీయులకు దాని స్వభావము గోచరింపదు. మనలో నెవరును దానిని వారికి నుభాధకము గావించజాలము. మన వివిధపాలనావిధానములయందు దేశీయము కనబడుటలేదు. భారతదేశమునకు అంతటి అలస్యము గాకుండగ స్వపరిపాలనము నొసంగవలెనని ప్రయత్నముల చేయుచున్నాము. మాట్లాడుటలో ననేకతరములనుండి సైనిక సహాయమున నాటంకముల గల్పించి నే యొక్క ముడిగ వారల యుక్తుల దీర్చినారు. ఈ రెండు ప్రదేశముల యందును విప్లవకరముగ స్వయంనిర్ణయసూత్రము ననువర్తించకపోయినను, ఉదారవంతమగు మన సామ్రాజ్య సాంప్రదాయముల కనుగుణముగ ప్రవర్తించుచున్నాము. మనకింద నున్న పాలిత జాతులు తమ యిచ్చవచ్చిన టుండుటకు మన మంగీకరింపము. కాని, కొన్ని నియమములకు కట్టుపడి, కొంతవరకు వారు వారిజీవితములకు సంబంధించిన విషయనిర్ణయా మొనరించుటకు మన మనుమ్రెసగుము. ఇట్లాదు, ఈజిప్టు దేశము లిందులకు ప్రతికూల దాహరణములుగ నున్నవి. ఇట్లాదులో కఠినశాసనప్రయోగ యంత్రమును తీవ్రత నొందించితిమి కడచిన యెన్నికలలో దేశము నంతను తమవంక కాకర్చించుకొనిన వక్షమువారిని సంపూర్ణముగ నడంచితము. రాజకీయ నిర్బంధితులలో కొందరికి విముక్తి గల్పించితము. రాజభక్తికి స్పృహకేటు నొందని ఐరిషుదేశజను మోటానుబుడిలో బోవుట నేరమని నిర్ణయించితము. ఇట్లాదు దేశమున మన ముపలంబించు విధానము మిగుల ఆగ్రహవేళమును జనింపజేయుచున్నది. ఆ దేశజులను తిరుగుబాటునకు ప్రేరేపించి, తన్మూలమున వారికి గల స్వపరిపాలనాశయము దూరస్థము చేయవలసిన అల్పసంఖ్యాకుల ప్రోద్బలముచే నట్టి విధాన ముపలంబించబడుచున్నదని “తైము” వర్తిక కూడ వ్రాయవలసి వచ్చినది. ఈజిప్టుదేశపుస్థితి కొంచెము నయము. సంరక్షకుల క్రింద నేవకులుగ నుండుట కాశకము అల్పసంఖ్యాకులగు ఈజిప్టుదేశజులను దేశమంతయు నేకగ్రీవముగ తృణీకరించి, తన ఆగ్రహమునకు లోను గావించుకొనుచున్నది. మిల్నరు కమిషనువలన రాజీనామా కుదురునను ఆత మిగుల దూరమగుచున్నది. ఆ సంఘమువారి రాకవలన నా దేశీయుల కాగ్రహము కలుగుట కెక్కుడు అవకాశములు కలవని ఊహింపవలసి యున్నది. ఈ ఆగ్రహమునకు దగిన కారణములు లేకపోలేదు. వారి ఆశయములను సఫలపరచుట కాలస్యము గావించుటవలన, వారికోర్కె లతిక్లిప్తములుగ నున్నవి. అట్టికోర్కెలనుండి వారి మానసములను తొలగించుట దుర్లభము. అట్టి విశ్లేషణితి యందున్న సామ్రాజ్యము తన ప్రధానలక్షణము గోల్పోయినది. దీని కేకమానసము గాని, యేక విధానము గాని, యేకసూత్రావలంబనము గాని లేదు. వివిధప్రదేశములయందును వివిధ మంత్రి పుంగవులును, సైనికోద్యోగులును, అధికారులును తమ యిచ్చవచ్చినట్లు చేయుచున్నారు. మాంటాగుగారుండుట భారతదేశపు అదృష్టము. ప్రెంచి కథ వుండుట ఇట్లాదు దురదృష్టము.”

ఆంధ్రనిర్బంధితుని విడుదల

ఇన్ని నాళ్లకు దర్శి చెంచయ్యగారు నిర్బంధము నుండి విడువబడిరి. వీరు ప్రస్తుతము చెన్నపురిలో నున్నారు. సార్వభౌమునియాజ్ఞను శిరసావ

హించి, వీరికి తిరిగి స్వాతంత్ర్య మిప్పించిన విల్లింగ్డను ప్రభువుగారు ఆంధ్రుల కృతజ్ఞత కెంతయు పాత్రులు. చెంచయ్యగారు రొసల్వినదోష మెద్దియో తెలియదు. వీరు వ్యవసాయవిద్య నభ్యసించుట కై 1912-వ సంవత్సరమున అమెరికాకు వెడలిరి. విద్యను ముగించి, వీరు స్వదేశమునకు వచ్చుచుండ, మార్గముననే అరెస్టు కాబడి, అప్పటినుండియు నిర్బంధమున నున్నారు. వారిని విడుదలముల నుండియు విలపించుచున్న తల్లియొక్కయు సోదరులయొక్కయు శోకమునకు మేరయిందదు. చెంచయ్యగారి విడుదల వారల శోకమును మాన్పగలదు. వారి నిర్బంధవిమోచనముకొరకై ఆంధ్రులు సలిపిన కృషి అంతవీకేష మయినది గాదు. ఆంధ్రదేశపు రాజకీయసమావేశములు తీర్మానముల మాత్రము గావించినవి. గా. బి. యా. శర్మగారు సామ్రాజ్యశాసననిర్మాణసభలో వీరి విడుదల విషయమై కృషిలను పడే పడే యడిగి, ప్రభుత్వమువారి నీ విషయమై తొందరజెట్టిరి. ఆంధ్ర సివిలు రైట్సుకమిటీ వారి విషయమై సలిపిన కృషి మిగుల ప్రశంసార్హము. వీరు విజ్ఞాపనలను వెంటవెంటనే బంపుచు, ప్రభుత్వమువారి దృష్టికి విషయము ననవరతము దెచ్చుచుండిరి. ఈకమిటీకి కార్యదర్శిగ నుండి మిగులవట్టుదలతో కృషి సలిపిన, యం. వి. యా. శర్మగారు రెంతయు ప్రశంసాపాత్రులు. సంస్కరణములచే గడిగిన యానందముకన్న దేశమునందు నిర్బంధితుల విమోచనముచే గలిగిన మహాదానందము అనేక మడుగు లతిశయించె ననుట కెంతమాత్రము సందియములేదు.

ఫిజీదీవులు: ఇన్ డెన్ చరులు.

ఫిజీదీవులకు వలసపోయిన కూలీల ఇక డెన్ చరుల నన్నిటిని ఆ ప్రభుత్వమువారు రద్దు చేసినందుల కెంతయు సంతసము గలుగుచున్నది. ఇకముందీ బానిసవద్దతి బ్రీటీషుసామ్రాజ్యమున తలజూపకకుండ, బ్రీటీషు పార్లమెంటుసభ వారు కట్టుదిట్టముల గావించుట భావ్యము.

స్థానికాది వార్తలు

(౧)

ఆంధ్ర నిర్బంధితులు
దర్శి చెంచయ్యగారు

మదరాసు పౌరులసభ.

శ్రీయుత దర్శి చెంచయ్యగారి నిర్బంధవిమోచన కారవార్తముగా చెన్నపురి నగరవాసులసభ యొక్క రేపుసాయంకాలము 5 గంటలకు గోవిందపునాయునివిధిలో నున్న సౌందర్యమహాలులో జరుగును. ఆంధ్ర సివిలు రైట్సు కమిటీవారు చెంచయ్యగారికి స్వాగతకల్పము నర్పించెదరు. ఆంధ్ర ప్రముఖు లనేకులు సభలో మాటలాడెదరు.

చెన్నపురి వాసులెల్లరు సభకు విచ్చేయ ప్రార్థితులు.

అమరకల్యాణ విలాసిని: ఈ గిర్వాణ సభ ఆదరణ మన తండ్రిజెట్టివీధి 200 నెం. కాంతాశ్రమమున యిదివరలో జరుగుచున్న సుస్కృత తరగతులు తెలుపు కోజులకల్ల ఆపు దలచేసియున్నందున యీ రోజు మొదలు సదరు తరగతులు తెలవబడి నదరు ఆశ్రమమున వుండఁగ 7 ఘంటల మొదలు 9 ఘంటలవరకును, సాయంత్ర 5 ఘంటలు మొదలు 6 ఘంటల వరకు మత్యాసపేట ఉన్న క. పాఠశాలలోను పాఠములు నేర్పబడును.

అవసర రైతాంగ వర్తకముహజనసభ, కృష్ణా: (ప్రజలయెడ నక్రమముగ బ్రకర్తించిన అధికారుల యంత్రములు, లంచములు మొదలగునవి విచారించుట కొర కేర్పడిన ప్రత్యేకాధికారు లగు ఇ. ఏ. జాట్నవరంగారి విచారణా పద్ధతి చాలా అసంతృప్తికరముగ నున్నందునను మనకమిటీ వారు బాట్సుకువరంగారి పరిపాలనా సమయమున నీ యీ ఆంధ్రదేశము గలిగియున్న కారణమున ఆయనవారి గాదని ఆక్షేపణ మొనరించి యున్నను లేక్కచేయక వారికి విడుదలచుట మొదలగు వైయంశములపై మనభంగుల అసంతృప్తియను వెలిబుచ్చుటకు 6-1-1920-వ తేదీన జెజనాడ యెడ్వర్డు టిపుకు హాజరయి సాయంకాలము 5 గంటలకు సభ జరిగెనున్నది. కావున తామెల్లరు దయాచేయ గోరెదము. కామూరి వెంకటాచలపతిశాస్త్రి, కార్యదర్శి, కృష్ణారెవెండుకు, కుంకర బకవయ్యచాదరి, డి. బి. మొబర్, బండి వెంకట కృష్ణయ్య డి. బి. మొబర్, దొడ్డవనేని కృష్ణశాస్త్రి.

హరికథా పోటీ కరీకులు, నూజివీడు: ఇదివరలో ప్రచురించిన, ప్రకారము 2-వ తేదీన జరగవలసినట్లు పరీక్ష కొన్ని యసందృభముల కలన నాకబడి 6-1-20 తేదీన ప్రారంభింపబడును. న. రామానాథ చార్యులు.

దర్శి చెంచయ్యగారు: కోశంబుత్తూరు జయ బాబా నిర్బంధితులై యుండిన దర్శి చెంచయ్యగారిని మూడవ తేదీన ప్రభుత్వమువారు విడుదల చేసిరి.

భాస్యపులగుమతి: తంజావూరునుండి గూడలూరు ఆశ్రాన్ని పురపు స్త్రీమనులకును, కొల్లడూరు స్త్రీమనులకు భాస్యపులగుమతి, నిషేధింపబడినది.

ఆలీసోదరుల కభినందనములు: తిరుపత్తూరు హిందువులును మహమ్మదీయులును ఆలీసోదరుల కభినందనముల నందిరి.

కలకత్తా యూనివర్సిటీ కాన్వోకేషను: రెండవ తేదీన కలకత్తా యూనివర్సిటీ కాన్వోకేషను జరిగెను. రొనాల్డుషే ప్రభుగారు సభాధిపత్యము వహించిరి. ఏ. వి. ఎన్. సి. కరీకులలో నెగ్గివారికి పట్టుకు లిచ్చిరి. సోమవారమునాడు మరీయోక కాన్వోకేషను జరగవలదు. దానికి షెన్సుఫర్డు ప్రభువుగారు సభాధిపత్యము వహింపగలరు. 561 మంది బియ్యేకరీకు లోనెగ్గిరి. వారిలో 45 మంది మహమ్మదీయులు. 107 మంది ఏ. ఎన్. సి. కరీకులలో నెగ్గిరి. యూనివర్సిటీ కమిషను రిపోర్టుకుగురించి రొనాల్డుషే ప్రభువుగారు తమ యావన్యాసములో చాల దూరము చేప్పిరి. వైసు ఛాన్సలరులుగారు సంస్కరణములను గురించి విచార్యులకు కుతకతేలిందిరి. విచార్యులకు కండువలన యందు కలుగగల యవకాశమును వారు పేర్కొనిరి. కరిక్రమ వికాసము విషయమై వారు నడిచిరి.

సంయుక్తరాష్ట్రముల పోస్టల్ సంఘము: పోస్టుల కాఖలా పరిశేయమున్న 350 మంది లక్ష్నోలోని శేఫాహియా మండలములో చేరి పోస్టుల సంఘము నొక బానిసి యేర్పాటు చేయుటకు ఆశించిరి. బ్యాండ్లకు చంద్రాగాధ సభాధిపత్యము వహించిరి. వారికి జీతములు చాలవు. చాలకాలము పనిచేయవలసియుండును. దినమునకు 8 గంటలవంతున పనిచేయ నియమములు యేర్పరుచు మని వారు కోరుచున్నారు.

ఒక వారీమణి రాజభక్తి: బర్మాలోని లోయరు లి: డ్విగ్గు మండలము నందలి జింగియంగు ఆనగ్రామములో కస్తువులను విక్రయించుకొను మాటను మీరును శ్రీ. కేసభ ద్రుల ఇద్దరు కుమారులను నేనలో చేర్పించి నందునకు ఆనెయగల రాజభక్తిని మెచ్చుకొని ప్రభుత్వము వారికి బంగారపు మణిబంధమును బహుమతిచేసిరి.

బర్మాకానన సభ: 2-వ తేదీన బర్మాకాననసభ జరిగెను. బర్మాలోని ఎత్తైనా ఆప్తుల నవరించుటకు తెచ్చిన బిల్లు ఆంగీకృతమయ్యెను. మునిసిపలు బిల్లుకు, అడ్వైటు సంబంధించిన బిల్లుకు ప్రవేశపెట్టిరి. వానిని ప్రత్యేక సంఘమువారు విచారణ చేయగలరు.

బర్మాతెప్పి నెంటు గవర్నరు గారు: బర్మా తెప్పి నెంటు గవర్నరుగారును వారి సతీమణియు సంకల్పరాధిశాహు రంగ ములోని ఆస్పత్రికివెల్లి ఆందలి రోగులలో మూల్గాడి వారికి బహుమతులను చేసిరి.

విదేశాంతివాదము

[ప్రతి పాఠానికి]

సంఘము, దేశీయము 80:—బ్రాహ్మణ్యము తనివారల
 తో సంఘముతో చేర్చబడిన 85 యూనియనులు ప్ర
 త్యేక కృషిచేయు 18 ఏళ్లించుకంటే తక్కువ వేతనము
 పొందే వేతనమును యజమానులు నూతన సంస్కరించు తీ
 వరి ఇంచువలన ఇంతిలోనే ఎట్టి ప్రమాదమును జరుగ
 నవచ్చును.

అందఱు, దేశంబకు కిరి:—భాయిలరుగఱు చేయువారు,
కంసాలివారు, కీడవనివారలు మీయుండలే నంజునులకు పా
తవనివారల సమ్మక్కలును పెంటలే మార్పుల గోరును పు
ధావనుఁగ్రె గారికెంతలినంపిరి. సమ్మక్కట్టుకలన లక్ష మందివనివా
రుపనిలేనున్నారనియు, అందువలన వరికీయులు ధూలవరకుచెడి
పొవు కన్న వనియు వారు తెలియబరచిరి. సమ్మక్కట్టును పెం
ట లే పరి మ గ్గు రిం చెరు తు అ వ క శ్త క మ ని
వారాపుత్రకలు నామయన్తుచి. వెన్ను బామనిచ్చిగా కొంత
మండి వనివారలలో కలహములు జరిగి కొంతమంది వనివార
లు సమ్మక్కట్టిరి. వారిని తిరిగి వనిలో పెట్టరలమునని చేసిక
రయత్తుములు విధులములెనని.

బ్రిటిష్ శాస్త్రీకాభివృద్ధులు

అందు, దీక్షంబున 30:—
 బాగ్దాదు విలేఖకుడొకడు అన్యాయధనమునుగూర్చి అంత
 ముఖ్యముగా వైద్యోద్యోగియై బాధమును గూర్చి చెప్పించుచు
 వ్రాసిన లేఖ కంఠమునాముఖ్యతనొసగు పాల్కాట గజట్టు
 చాల విచిత్రము చేయుచున్నది. మొనపాటామియూ యుద్ధవన
 యగుం దొనరించిన తప్పిదములన్నియు మరల చంద్రవించిన వని
 యు, కింలా కదిగియుం దంతరించేదముగ నేమి చెప్పిపోయిన
 దో అదంతయు విచారించుటవలనరహస్య హిందూశక్తిప్రభుత్వము
 వారిపై విశ్వాసముండదనియు నది వ్రాయుచున్నది.

లండను, డిసెంబరు 30:—ఎన్. ఎం. రిసాన్ స్త్రీయకు
వచ్చు యువరాజుగారిని ఆప్టోలియాకు గొంపాపు నది ఇరి
యూచున్నది.

అందఱు, దేశంబున 80:— దేశికునే కాని మధ్య కలా
నిదగట్టుండిన మరయు, అపయముననే దేశికు
లందఱు కుడిసార్వభౌములందున్న నైవ్యముల కక్కడ
గలిగింపబడినదియు శ్రీప్రభుగిట్టున (కడేశములందు
న్న విషయములు కలిగిన మరయు బోలెడివృత్తులు ప్రభ

అందఱు, దేశీయులు నిః— దక్షిణ విచారణ సంఘము
వారియెదుట వివిధసేవల విద్యు సాక్ష్యములూ కనబరచుకొని
సరిపెట్టవచ్చును. కన్నడీబోమ్మను చంపవలె ఒక కుటుంబం, బోమ్మ ముని
యొక్కో పౌరులవలన చంపబడెనని బుద్ధులుగా చెప్పుచున్నాము. కె
న్నడీంద్రుడు సానికి లేదనునంగతిరూఢిగాయ్యెను కన్నడీ ఒక
మామగ చంపబడలేదని తెలియుచున్నది. వ్యాధివారు కన్న
డీ తనకుమును వాతవేతనే చంపబడెనని చెప్పుచున్న రక్షక
బలము కన్నడీ విషయమున చాలామూలముగ ప్రతిపది

దుష్టువా, దిశంబడు రిరి:— దక్షిణాగ్రహిణుడు బయటకు
 రుష్టుడు చూచుగా జెల్లికో ప్రభువు గారు ఆమెకా సుముక్త
 రాష్ట్రముల కేగదరు. కందా నాదికా వర్ణమునకిక అను
 ప్రాయజరణను, ఆరు దేవతాదులును వదిలేక కంఠ దెండు
 అంగిర్ణాములను, అనేక బూర్జునో బోట్లను, విమానముల
 తయవలసినదని జెల్లికో గారు. చెప్పెదరని తెలియుచున్నది:

అండను, జనవరి 1:—నర్ హాసెను పంకెట్టుకాని
మరణించిరి కెలిమూచున, ఏ.

24 జనవరి 2019 నాడు రాజధానిలో జననం 14. మ
రణం 69, ధర్మ ప్రభుత్వం 12 గురు మరణించిన పోలీసు
కమిషనరీవారు తెలిపినట్లు.

27 బహుళ 31 శిశంబు

24 వ బహుశున్ తేదీన ప్రాదరాబాదునందు 16 గుర
ట్ల వేళు తగిలి 9 గురు మరణించిన స్థలం కమిషనరు విభా
గ్యనందు (బాంబుబడినది:— మొగట్టురా 1-0, దరిచెబావా
హీరా 1-0, బారాగల్లి 0-1, బాబారేఘావీ 1-0, మచిబూ
బుషాహీ 0-1, మాచేబనూరుపియా 2-1, మాచే మిర్జానీ
ఖాన్ 0-1, మచిలే అలం అలిఖాన్ 1-1, అందూరు నపురా
నాపుర్ 1-1, అలాచేయతీయా 2-1, చేయానవల్లిప్పురా 1-1

25 బహుమతి పోడిన 18 గ్లొరెట్ల తగలి 10 మంది మర
జించిరి:— ముఝీరా 1-1, అందరూ నెల్లూర్వా 1-0
కూడే బహుమతి 1-2, బారాగల్లి 0-2, మహబూబు
సాహి 1-0, బేహునదల్పురా 1-0, జి.సీ.చారాహ్ 1-1,
అందరూ నె గౌరీపురా 1-1, మొగల్బూరా 1-1, మువేసీ
అలం 1-0, ఘనీబజారు 1-0, అబద్ బజారు 1-1, బేహున
గౌరీపురా 1-1, సీతారాంపేట 1-0.

చెంచయ్యగారి విచారణ వార్త కోయంబుత్తురులోని
 క్రమబద్ధ తెలిసినంతనే వారికి గలిగిన సంతోషము వర్ణనాతీ
 తము. నగరవాసు లనేకులు, చెంచయ్యగారి కారాగృహము
 నుండి వెలుపలికి వచ్చినంతనే, వారి కాలివృద్ధి మిచ్చి తమ
 యోత్సాహమును చూపి, చెంచయ్యగారితో రైలు స్టేషనుగరకు
 వచ్చి వారిని మరదాసులు సాగవంపిరి..

నిన్నటియదడు మానగంటల పెట్టపాలెను మెయిలు
బండితో అల్లప్రస్థాధికు లకు దర్శి చెంచయ్యగారు చెన్న
పురికి విచ్చేసిరి. చెంచయ్యగారి ఆగమనకంట్రీవార్త నకాలము
నకు వేరకపోయినందువలన వారికి ప్రేమనుగడ్డ అతిథ్య మిచ్చు
టకు విలపదేశ పోయినది.

ఈ నెల 31 తేదీన నిర్బాధమునుండి విముక్తులై వ

దర్శి చెంచయ్య శేషిగారు.

చెంచయ్యగారు శ్రీశల్లా గురువృద్ధుని శ్రేష్ఠిగారి అతిథి
లుగా నివ్వటం నువ్వారు. చెంచయ్యగారి విరుదం గారవా
య్యగా శ్రీగురువృద్ధుని శ్రేష్ఠిగారు చగరయ్యచందలి, బైళ్ల
య్యలు వాళ్ళునుంచి నన్ను మర్యాదలు వారి గృహమున
గొప్ప విందు చేసిరి.

చెంచయ్యగారి విడుదల గౌరవార్థముగా రేపునాయుడు కాలము లో గలటలకు గోవిందప్ప నాయుని వీధిలో నున్న సాం దక్కు మనామిలో మదరాసు నగరవాసుల సభ యొకటి జరుగును. ఆంధ్రసీనిలు రైట్సుమిటివారు చెంచయ్యగారికి స్వాగతకరపత్రము నర్పించెదరు. ఆంధ్రుల వక్షుమన చెంచయ్యగారికి స్వాగత మొనంగును అనేకులు సభలో మాటలాడెదరు.

చెంచయ్యగారు రేపు బుధవారమునాడు వారి స్వగ్రామమును కనిగిరికి వెళ్లుచున్నారు.

“ఉన్నతవాణిజ్యవిద్య”: ఈ విషయమై ప్రాచీన
నగర ఆర్థికీకారు, గౌరవనీయులు 20-వ తేదీ సాయంత్రం
స. 30 గంటలకు పబ్లిసిటీ కమిషను పక్షమున నువ్వనెంచెదరు:
ఉత్పాదనాంతరము, చుట్టరుగుట. ఇందుకుటిట్టు గావలసిన
వారు ఎక్కువనందలి కలిసిటికోరుతు కాయవలెను.

నియోగివృత్తిక:—నియోగి మహాజననభా వక్షుడు
 క్రమబద్ధములనున్న “నియోగి” వృత్తికకు సహాయముగా
 వేదాదిసంస్థానం జమీందారులగు శ్రీయుత కందుకూరు బా
 లునూర్య ప్రసాదరావులనాదరు జమీందారుగారు 100 రూప్య
 ముల విరాళము నొసంగియున్నారు. ఆంధ్రవృత్తికాధికరులగు
 శ్రీయుత కాళిశాధుని నాగేశ్వరరావువంతులుగారు 116 రూ
 ప్యముల నిధియులే ఒసంగియున్నారు. ఇతే నిధులుగా ఇతర జ
 మీందారులును శ్రీమంతులును తమ సహాయమును చేయుట
 మునుని కోరుచున్నారు. —నియోగి వృత్తికా మహాజనన, స్పృ
 హవనం, కీర్తనాదు, చుదరాను.

మహమ్మదీయమహాసభ

ఆఖరి దినచర్య.

ఆఖరి దినము డిసెంబరు 31:- మహమ్మదీయ సభా కార్యక్రమము ఇటీవల సమాప్తమయ్యెను. నేటి యాదాయమున సభ తిరిగి సమావేశమై ముండు జనవరి 1 ను సమీక్షించుటకు నిశ్చయించుకొని మహమ్మదీయులకు ఇబ్బంది లేకుండ ప్రభుత్వవారు కట్టుబట్టుటను చేయవలయునని ప్రతిపాదించిన తీర్మానమును గురించి తిరిగి చర్చ ప్రారంభమయ్యెను. చివరకు తీర్మాన మంగీకృతముగాక దానికి బదులుగా క్రింది తీర్మానమును గావించిరి:

సంస్కరణ శాసనము విషయమై హిందువులును, మహమ్మదీయులను సంప్రదించుకొని వ్యవహారమును పరిష్కరించుటకు సాధ్యమైనంత త్వరలో జాతీయసభాసభులు వారిక సంఘమును తీర్మానించేయుటకు మహమ్మదీయ సంఘమువారు కోరుచున్నారు.

మహమ్మదీయులందు హిందువులు మాపుచున్న సభా కమనకు ప్రతికూలకరణమును సభాసభులు చేయవలయును, అనుదినమున వ్యతిరేకముచేయు హిందూ మహమ్మదీయమై త్రిని బలపరచుటకును మహమ్మదీయుల బలమును నాడు గోరకుండు బలము కలిగి జంతువులను సాధ్యమైనంత వరకును బలముచేయుటయును సహమ్మదీయసభవారు కోరుచున్నారు. తీర్మానమును దాక్షుర అసహిగారు ప్రతిపాదించిరి. స్వపరిపాలనాప్రాతికి హిందూ మహమ్మదీయ సభ్యులకు సభ్యులగుటకు తీర్మానమును ఆంగీకరింపవలయునని వారు తెలిపిరి. పరమేశ్వరమహారాజు సభ్యుల తీర్మానమును ఆంగీకరించిరి.

క్రింది తీర్మానమును సభాధ్యక్షులు అనుమతించిరి. సంస్కరణ శాసనము నామోదించు శ్రీ జార్జి చక్రవర్తిగారు భారతీయులకును, సంస్థానాధీశులకును ప్రకటించిన సంక్షేపమునకు మహమ్మదీయ సభవారు కృతజ్ఞులై యున్నారు. ప్రసార్యభాషిని ప్రేమాతిశయము వలనను, వారి యనరాగము వలనను, సమీకాలములోనే భారతీయుల కమితేపు వ్యవహారములను చక్కబెట్టుకొను అధికార మున్నవలన సభవారు తలచుచున్నారు. అట్టి అధికారము లేనందున జేయు వికసించాలను. క్రైస్తవులలో భరతవర్షమునకు కరాచీకి పోయి స్వత్రా మట్టి జేయు బాగుపడునని ప్రార్థనాని ఆ తీర్మానముతో సభవారు రేకెడించుచున్నారు. వారు రాజకీయ శక్తులను క్షయించుటకు ప్రయత్నించుట, అధికారమును గల వైమనస్యమును కల్గిపోవును. హిందూజాతమునకు క్రియవరాజుగారు దయచేయునపుడు వారికి ప్రజలు వ్యాధిపూర్వకమైన స్వాగత మర్పించగలరు.

తీర్మానమును ప్రతిపాదించుచు హాజరు అభ్యుదాను గారిట్లువర్ణించిరి: స్వపరిపాలనము లభించుటకు మనకవ్యసానము. అది లభించువరకును ఆంగ్లేయము మానువారము కాము. పాటలను త్రొక్కివేసినదానిని స్వీకరించుదుము. ప్రసాదించిన సంస్కరణములను స్వీకరించి కృతజ్ఞులమై యుండగలము. కాని అవి ప్రజలు కోరినదానికి కల్గియున్న వనియు, కృత్రిమముగ లేననియు మరచిపోవద్దు. సంస్కరణ శాసనము స్వపరిపాలనాప్రాతికి ప్రథమసోపానముగ నున్నది. చక్రవర్తిగారు గావించిన ప్రకటనమునకు మనము వారికి కృతజ్ఞులము.

తీర్మానమును సభ్యులు పరమేశ్వరమహారాజుతో సంగీకరించిరి.

క్రింది తీర్మానమును ఆనరబిలు సయ్యదు రాజా ఆలీగారు ప్రతిపాదించిరి: పాంచాలమునందు జరిగినయుద్ధమును విచారించుటకై నియమితమైనసంఘమువారికిను విచారణచేయుచుండుటచే సభవారు ప్రతిపాదించు సుసంజాలక జరణము దైరుగాను సంఘమువారి యెదుట తెలిపిన ఘోర విషయములను పార్లమెంటువారు గమనించి సాధ్యమైనంత త్వరలో తగినకట్టుబట్టుటలను చేసి ఆంగ్లేయుల వ్యాధియై త్వమును సార్థకముచేయవలయునని సభవారు కోరుచున్నారు.

మార్చి ఆబ్దుల్ కసీముగా క్రింది తీర్మానమును ప్రతిపాదించిరి: జనరలు దైరుగాను మాంటరు సంఘమువారి యెదుట తెలిపిన వారుజనియములనుబట్టి వారు వైకో ద్యోగమునకు దుండుటకు తగినయియు ముందు చర్య జరుపుటకు వారిని వెంటనే పనిమంది తీసివేయవలయునని సభవారు కోరుచున్నారు. దైరుగారు జరియనవాలాబాగులో జరిపిన మహా

మారణమును గురించి మైకేలు ఒడయరుగారు ఆంగీకరించుటచే నతనిని ఆర్థికమైన సభ్యత్వమునుండి తొలగించి విద్యుట చర్య జరుపవలయునని సభవారు కోరుచున్నారు.

తీర్మానమును సభ్యులంగీకరించిరి. ముండుటకు మాన్యేతగాను క్రింది తీర్మానమును ప్రతిపాదించిరి: మైకేలు ఒడయరుగారు ప్రజలవిశ్వాసమును గోల్పోయి యుండిరిని సభవారు తక్షణముచేసి వారిని వెంటనే ఆంగ్ల దేశమునకు పంపివేయవలయునని సభవారు కోరుచున్నారు.

తీర్మానమును వారప్రతిపాదించుచు నిట్లు వెలవిచ్చిరి:- జేకే ముండున కీ తీర్మానము సంగీకరించుట ముఖ్యము. ప్రజా కీయములకు నిరసించుటకు వారిపాలనాకాలము పేనుపొందెను. సంస్కరణములు నిర్విఘ్నముగా సాగుటకు రాజప్రతినిధి ఉదారభావ సహస్యకుడై యుండవలెను స్వపరిపాలనా మార్గమును ప్రజలు చేరువట్లు చేయవలెనని జేయవలెనని సభ్యులు ముగ నుండెను. రౌలటు శాసనమును మై ప్రజానాయకులు తెలిపిన జాభిప్రాయములను వారు లక్ష్యముచేయలేదు. అందువలన ప్రజలకు వారియందు విశ్వాసము పోయెను. వారు ప్రజాభిప్రాయమును తిరస్కరించి చేసిరి.

మేకు మేకు ఆలీగారు (లక్నో) తీర్మానమును బలపరచిరి:

హావికలము వాడుగారు (లక్నో) తీర్మానమును బలపరచి యిట్లు తెలిపిరి:-

లక్నోలో నిట్టి తీర్మానమునే జరిపిరి. దానిమీద మైకేలు ఒడయరుగారు తమ పనిని చాలించుకొందునని యనుకొంటిని. కాని ప్రజలందరికీ జాభిప్రాయములయందుటచే వారిని నీకుకు పంపించివేయవలయును.

తీర్మాన మంగీకృతమయ్యెను.

క్రింది తీర్మానమును ఒకటి తరువార మైకేలు ప్రతిపాదించిరి:- చక్రవర్తిగారు రాజకీయ శక్తులను క్షయించుచు ప్రకటించుచున్న పూర్వముగ అందరిని విడుదల చేయుటకు పాంచాలమునందు మార్చులూ కోర్టులు శిక్షించి: వారిని, రిక్షా శాసనము ననుసరించి యేర్పరచిన వ్యాధిస్థానములు శిక్షించినవారిని, నిర్బంధితులను, ప్రవాసితులను విడుదల చేయుట. కావున చక్రవర్తిగారు ప్రకటనలో తెలిపిన భావము పూర్వముగ సార్థకము చేయవలయునని సభవారు కోరుచున్నారు. యెమ్మసామ్రాజ్యాధిపతి మహమ్మదీయమతమునకు కాలిఫానుగుటచే మహమ్మదీయ మతస్థాపకులను ప్రభావాచార్యులగు మహమ్మదుగారి స్థానమునందు సుల్తానుగారా చార్యులందరి నధిష్ఠించియున్నారు. వారియందు మహమ్మదీయులకు పరమవిశ్వాసమును ప్రీతియు కలవు.

భారతీయుల విషయమై మహమ్మదీయులై చెప్పకొన్ను ఇంగ్లండు దొరతనమువారు మాపుచున్న నిర్లక్ష్యమునకు మహమ్మదీయసభవారు ఆకాభంగమును చెందియున్నారు. ఊర్ధ్వరాజ్యమును విచ్ఛిన్నము చేసినవో భరతవర్షములోని మహమ్మదీయులకు కృత్రిమముగ నుండక వారియంద ప్రత్యేకము బయలుపడి వివరీకరణములు కలుగగలవు. దానికి మహమ్మదీయులు బాధ్యులై యుండవలరు. ఇందువలన బ్రిటిషువారే భారతవర్షమునకు వెంటబట్టి సామ్రాజ్యము కొరకుగాని మహమ్మదీయరాజ్యవిశాసమునకు గాని పోరాడుటకు సంకల్పింపబడు మహమ్మదీయుల సేనయందు చేర

కుండుట మున్నగు సక్రమాంగీకరణము చేయుట యొక్క మన సభవారు తీర్మానించుచున్నారు.

స్వయంనియం కృత్య భర్తమును యాజిత్తు జేయునకు వర్తింపజేయుటకై యాజిత్తు జాతీయ వాణిజ్య చేయమన్న వనియందు మహమ్మదీయ సభవారికి సానుభూతి గలదు. వారి యాశయములకు ఫలితమందే జేయమన్న విధానమునకు సభవారు చింతించుచున్నారు.

సంస్కరణ శాసనమువట్లు మాంటేరుగారు చేసిన సేతకు సభవారు కృతజ్ఞులై యున్నారు. భారతీయులు భరితూర్వ స్వపరిపాలనమునకై యత్నమై యున్నను వారికి రాష్ట్రములందు భారత ప్రభుత్వమునందు నందుకు భరితూర్వాధికారమును ప్రసాదించక పోయినందునకు సభవారు చింతించుచున్నారు. కావున ప్రస్తుతము ప్రసాదించిన సంస్కరణములు చాలియుండలేదు. అవి ప్రజలకుకృతీపరుకలవు. సాధ్యమైనంత త్వరలో పార్లమెంటువారు భారతవర్షమునకు పూర్వమైన స్వపరిపాలనము ప్రసాదించెదరుగాక! ఈలోపుగ ప్రజలు తాము పూర్వమైన స్వపరిపాలనా విధానమునకు తిరిగి యున్నా మని వ్యక్తపరిచి ప్రస్తుతమట్టి యనకాశమును వినియోగించుకోవలయును. స్వపరిపాలనము లభించుటకు సంస్కరణముల సాధనముగ నున్నది.

ప్రజలునిష్ఠయముగ కమభావములను ప్రకటించుకొనుటకు వాళ్లు ఇయ్యవలయును. తత్త్రికాశాసనముగము వలన పత్త్రికాస్వాతంత్ర్యమునకు కలిగిన అటంకములను తీసివేయవలయును. పత్త్రికలకున్న ఇతరాటంకములను త్రితాపి మహమ్మదీయప్రతికలకు వందైన నిర్బంధములు రద్దుచేయించవలయును. ఇట్లుచేసినగాని చక్రవర్తిగారు ప్రకటనములో తెలిపిన సంకల్పము ఫలించి నూతనముగోదయము కలుగదని మహమ్మదీయసభవారు భావించుచున్నారు.

మహమ్మదీయులకు ఏ రాష్ట్రములందు స్థానికపరిపాలనాసంఘములందు ప్రత్యేక ప్రాతినిధ్యాధికార మియ్యలేదో వానియందు త్వరలో ప్రత్యేక ప్రాతినిధ్య మిప్పించవలయునని సభవారు కోరుచున్నారు.

దొరతనమువారు తత్త్రికాశాసనమును, రక్షణశాసనమును, రౌలటు శాసనమును రద్దుచేయవలయునని సభవారు కోరుచున్నారు.

అంతటితో సభ సంతోషముగ ముగిసెను.

కావలెను

8 లేక 10 హార్సు కవరు సెకండు హ్యాండు స్ట్రీము ఇంజను బాయిలరు.

బండి వెంకటకృష్ణయ్య,

(1914) లోబట్లూరు పోస్టు.

కుమారి ఆనంద్: ఉబ్బసమున కమూల్యముగుమందు.

ఇది మిగుల విశిష్టమగు మందు. దీనిని 15 లేక 20 దినములు విడువక నేనించుటవలన ఉబ్బసము, క్షయము, శ్లేష్మ రోగము మున్నగువని, అపాయకరముగాను లేక దీర్ఘకాలమునంది యుండినను సమృద్ధముగా మరుగవును.

దీని వెల టిన్ను 1-కి పోస్టేజీ సహా రూ. 3-8-0.

(1646) Dr. W. N. Dixit, Merchant, Poona City.

మై న ర క పు

ఏ ను గ మా రు గ ల

బ్రూ బ్రా క్ యి ం కి

ఇంగ్లాండునందు ఇకోకార్పొరేటు చేయబడిన

ఈస్టుఇండియా డిస్ట్రీబిటర్స్ అండు ముగర్ ఫ్యాక్టరీస్ (లిమిటెడ్)

కంపెనీవారి రాసాయనిక శాఖవారిచే ఉత్తరారాగ్రాడు జిల్లాలో చేరిన

రాణిపేటయందు తయారుచేయబడినది.

ప్యారి అండుకంపెనీ, మానేజింగు ఏజెంట్లు

పోస్టుబాక్సు నెం 12 మద్రాసు.

(1601)

దేశీయమహాజనసభ

31 వ తేదీ సమావేశము.

రాజ్యప్రతినిధి తీర్మానము.

మా॥ బయ్యారసెంపేశ్వరశర్మగారు.

భాగ్యతాయుత ప్రభుత్వ ప్రారంభ సమయమున మన మా శాంతిమతో విషయములను గమనింపదగును. మహాబు విషయములనుబట్టి మన మిట్టి తీర్మాన ముమోదించుచున్నామనిన నందుకొంత అర్థమందును. అట్లుగాక మన మిరియి తీర్మానము మోదించిన షెన్సుప్రభుత్వ ప్రభుత్వ పరిపాలనను సంత గూడ నిరసించిన వార మగుచున్నాము. షెన్సుప్రభుత్వ ప్రభుత్వ పరిపాలన మంతయును విఫలమై యును వాదమునకు నేనంగీకరింపజాలను. షెన్సుప్రభుత్వ ప్రభుత్వ మనదేశమునకు విషమతనిధి కలుపుదు రావలసి వచ్చెను విషయమును మనము మరువగూడదు. ఒకవంక యుద్ధము జేయున కాటకము విషయము మనము మరువగూడదు. అర్థికములగు చిట్కముల వాడెముల కొరత మున్నగు యిట్లుంటు లవరిమిరముగ కలిగెను. నేనెచట షెన్సుప్రభుత్వ ప్రభుత్వ పక్షమున వాదియటలేదు. మంచి చెడ్డలను రెండిటినిగూడ నమరగా వివరింపగోరెదను. ప్రత్యేక లాభములను గోరవారి (పాపాత్ములతో) విరోధపడి బ్రిటిషు మంత్రులతో పోరాడి ఆట్లాది విషయములం దిరదు మనచేయలేదా? నాలుమిద దిగుమతి కన్నును విధింపలేదా? పరిశ్రమలగుర్చి అరదు భారతీయుల లాభమునకై పనిచేసెను. ఇనుప దారల విషయమున అరని క్రయత్నము పూర్తిగా నెరవేరక పోయినను ఆరదిట్లు క్రయత్నించినందున నే మూర్ఖు యిండియా యినుపదారినిగూర్చి తగిన ఏర్పాటు జరిగినది. లేనిపో ఆయినపదారి యాజమాన్యమును సంపూర్ణముగా నొక కంపెనీ వారి కిచ్చియుండును. అర్థిక విషయములం దరదు ఎల్లప్పుడును మన జేకమున కనుకూలముగానే పనిచేసెను. ఆరని ప్రయత్నము సఫలము కాకపోయిన సరదేమి చేయగలదు. పరిశ్రమలను విశ్వ విద్యాలయములగుర్చి అరదు చాలక్రయత్నముల నొనరించెను. యుక్తకార్యాలయమువారు ప్రతి కూలముగానున్ననుగూడ నేలలో భారతీయులకు కమీషనుల ఇచ్చియుంటు కరదు చాల కనిచేసెను. సంస్కరణములగుర్చి అరదు ఉదారభావుడగునుగాన సామానుడుగాడు. మేలు చేయ గోరును గాని ఏమిచేసిన ఏమిప్రమాదము కలుగునో అని వివరింపగూర్చి ధీతి జెందుట అరని స్వభావము. మాంటాగూగా రిజేక్షనునకు వచ్చినపుడు యిరి దాపరమోదారుని సూచనల కన్నీటికి సంగీకరించెను. పిమ్మట యిరురుల ఆలోచనలను విని జేరుగా వ్రాసినను సంయోగ సంఘమువారి సూచనలు క్రొకటింపబడిన రక్షణమే వారి సభిసందించుచు ఆనూచనల నమును జరుపుటకు సంసిద్ధుడ నని తంతి వార్తను పంపెను. దీనినిబట్టి అరనిమనస్థితి తెల్లమగును. మేలు చేయవలెనను కోరిక అరనికి కలదనిదిరమగును. రీ రాష్ట్రముల అధికరణము ప్రతికూలముగ నుండిననుగూడ అరదు ప్రభుత్వమున భాగ్యతను ప్రజలకోసంగ కలయుననియే పట్టుబట్టెను. ఇండియా దొరత నము వారు గూడ నట్లే వ్రాసిరి. మంజూబు కిత్తుల విషయమునందు మాత్రము బ్రిటిషువారి న్యాయప్రయత్నమున కిదివర కన్నడును కలుగనిగాధ తమవైపును సంఘటిల్లినది. సానుభూతిని చూపవలెనని నేనరని స్వయముగా జేడితిని. నేను మాటలతో చూపువాడనుగాను. నిమ్మపేక సంఘము నేర్పరచి వారి తీర్మానము ననుసరించెదనని అరదు నాతో చెప్పెనని కర్మగారు నుడిచి తీర్మానము గూడ దనిరి.

ఎస్. ఆర్. బొమ్మంజీగారు.

మా॥ కర్మగారిక్కర మాత్రమే యాతీర్మానమునకు ప్రతికూలము. ఆట్లాది విషయములం దుకారము చేసిన వాడు హద్దీజి ప్రభుత్వ, చిరకు కాగితములమీద సంతకము చేయుట మాత్రమే షెన్సుప్రభుత్వ ప్రభుత్వ గారు చేసినది. చర్చముల ఎగుమతికి సామాజ్యమున ప్రోత్సహ మొనగుట బ్రిటను వారి లాభమునకుగాని మన లాభమునకుగాదు. సంస్కరణములను నిష్పయోజకము నొనరించుట కరదు చేసిన క్రయత్నము విఫలమైపిమ్మట వారి ననుసరించెదనని అరదు తంతి వార్త పంపెను. అరదిట్టి సానుభూతిని చూపలేదు. మనవిశ్వాసమును పూర్తిగా కోలుపోయెను. అంగ్లజేక విభాగికి కళంకమును సంఘటించెనని బొమ్మంజీగారు నుడిచిరి.

డాక్టరు కిచలూగారు.

నేనీ సభకు రాగలుగుదునను నాకేయే నాకులేదు.

కాన సీసభయం దుత్వంపించునని నేను తలపోయ నేలేదు గాని దైవాగ్రహమున నేనెచటికి రాగతిగిరిని. షెన్సుప్రభుత్వ ప్రభుత్వ గారి పరిపాలనమును ప్రశంసించుచు కర్మ గారిసర్విన ప్రశంసమును విడిచి. అందులను నేను నిజమును తెలుపవలెనని నిశ్చయించితిని. షెన్సుప్రభుత్వ ప్రభుత్వను పరిపాలించి తొలగించి సంత మూత్రమున చాలదు. అరనిని పార్లమెంటువారు విచారణ చేయవలెను. భారతీయులనిన సరనికి లవలేకమీరను సానుభూతి లేదు. అరదు క్రజల స్వాతంత్ర్యముల నన్నిటిని మారిం చెను. మనరాజకీయ జీవితమును సంపూర్ణగ నశింపజేయ యత్నించెను. రాలటుచట్టమును కాసనసభ వారమోదించునట్లు చేసినవాడెరదు. రాలటు, ఇండిమిటీ చట్టములుమోదరని ఆసభలోవాదించినపుడు పండితమాలవ్యా గారి సగౌరవవరచిన దరదు. మొదట సరనిపేర వినినపుడే యిరదు మూడవ తరగతి తివాడని జనవాక్యము బయలుదేరినది. తంకక్కరణ నిజేదికముతో సరనికి తొలగి కొంత సంబంధముండెను గాని ఆ సూచనల నన్నిటిని రద్దుపరచుచు మూర్ఖిర తేదీని పంపబడిన ప్రతికూల సూచనలుగల క్రతమునందుగూడ మరల సరదు సంతకము చేసెను. కాన సరనిని తొలగింపవలెనను తీర్మానమును తామందరు నేకగ్రీకముగ నామోదించ గోరెదను. ఆ తీర్మానమును నయ్యెరు ముసేకుగారు చాల సమర్థతతో నుకపాదించిరి. అరనిని పార్లమెంటువారు విచారణ చేయందగుననిగూడ మనము తీర్మానించుట భర్మముగాని ఆతీర్మానమును మీ రామోదించక పోయినను ఈతీర్మానమునైన యభ్యయగా నామోదించవలెనని కిచలూగారు నుడిచిరి.

జీతే ద్రలూల బెప్పిగారు.

మనతీర్మానము చాలకఠిన మని కర్మగారుతలచిరి. ఇది కడులలితమని నేను తలచుచున్నాను. మహారాధముల నొనరించినందులకు షెన్సుప్రభుత్వ ప్రభుత్వను విచారణ చేయవలసినదని బెప్పిగారు నుడిచిరి.

మక్కుల మహమ్మదుగారు.

భారత యాజకమల పక్షమున నేనీ తీర్మానమును సమర్థించుచున్నాను. భాతీయ యాధుని ప్రాన్సుప్రాదర్శు జేకములందు ప్రాణముల నర్పించుచున్న రక్షణమున షెన్సుప్రభుత్వ ప్రభుత్వ ఆవినింట్లుగారి నిర్బంధింప జూచుచుండెను. రాలటుచట్టమున కిరదే మూలకారకుడు. అరని పరిపాలనమును మన మోదించజాలము. మంజూబు క్రజలకట్ల సరదేవుడును సానుభూతిని చూపలేదు. నైకి కాసన మమును జరుపబడిన సమయమున నచట జరిగిన చర్యలను స్వయముగ తెలిసికొనుట కరదిట్టి క్రయత్నమును నుపలేదు. అరదు కఠిన చర్యల కలను సానుభూతిని చూపకుండుకలనునను క్రజల విశ్వాసమును పూర్తిగా కోలుపోయెనని అరనిని వెంటనే తొలగింపవలెనని మక్కులగారు నుడిచిరి.

నివినచంద్రపాణిగారు గూడ సమర్థించిరి.

సత్యమూర్తిగారు.

షెన్సుప్రభుత్వ ప్రభుత్వ అనవసరముగ మంజూబు నైకిక కాసనమును ప్రకటింప నమృతించెను. ఓడ్యాయగారి అధికారమును ముగిసిన పిమ్మటగూడ ప్రజలు కలదకుచున్నను అరని నాయుద్యోగమునండే యుంచెను. మంజూబునకు నెళ్లనేలేదు. భారతీయుల గౌరవమును భంగపరచెను. జేకయుల విశ్వాసమును బ్రిటిషువారి విశ్వాసమునుగూడ కమ్ముచేసెను. నాగరక ప్రశంసమున కంతకును ఏవ్యాకరణ కలుగజేసెను.

భవతురాంగారును చక్రవర్తిగారును గూడ తీర్మానమును సమర్థించిరి. తీర్మాన మంగీకరింపబడెను.

జలను వాలాబాగునుకొనుట

పండిత మాలవ్యాగారు

జలనువాలాబాగునుకొని అందు స్నానక చిన్నమును నిర్మించుటకు చాల భనము కావలెను. ఆస్పానక చిన్నమునా తీయని రిక్తిత మును విషయమును మీరు మరువగూడదు. మనమీ యావద్భారత జేకయమహాజనసభ యందట్లు తీర్మానించితిమి. ఆస్పానక చిన్న మచట ప్రాణముల నర్పించినవారి జ్ఞాపకార్థము నిర్మించబడును. మన మన కేసునపుడు జనరలు డయరుగారి వైనిగాని మరి ఎవరివైనిగాని ఆగ్రహమునగాని మృతులకొరకు సంకాపమునగాని చూపగూడదు. మృతుల త్యాగ జేకారాధన దీక్షలను ప్రశంసించుట యే మనకర్తవ్యము. అది నా త్యాగ సమని మనము తలపగుడదు. పరిత్రేకప్రమనియే తలపరలెను. 15 యకరములభూమి నిదివర కేకొంటిమి. అంతటికిని 10 యక్షులు కావలెను. ఎల్ల వాడను క్రికంఛనలేకుండ నిరాశముల నొనం

గగోరెదను. నాకులై వారి భార్యలను బిడ్డలను కాపాడుట మన విధియైయున్నది. నేనాసమితికి జేరిన తవారిగారి విషయమున చాల కృషి చేయుచున్నాను. అట్లు కృషి చేసిన వారందరను మూర్ఖకజ్జతకు పాత్రులు. శ్రీమును పురుషులు నాదార్యముతో భనసహాయ మొనర్చరని నిశ్చయించెదను. జలనువాలా బాగునాత్య హిందువులకును మహమ్మదీయులకును నిట్కలకును గాధాపరాగమును కలిగించినది. నిరపరాధుల రక్తము మారనకక్షిరి కలిగించి జాతీయాన్నత్యమును వృద్ధినించెదనని. నైకికాసనములను ప్రజలకు మిలిమిరిన ఆపదలు కలిగినది. భారతమాతకు హిందువులను మహమ్మదీయులనుగూడ పుత్రులే అనువిషయమును మిరెన్నుడును మరువగూడదు. బమ్మంజీ గారు 25000 రూపాయలను, మారికృష్ణలూలగారు 10000, గుప్తదాక 5000, శత్యపాణిగారు 500, బాలకు దానంతిగారు 500, సరభాజినిగారు స్వర్ణాభరణము. నారాయణదాసు అనందజీగారు 1000, దివాను మంగళసేతుగారు 1000, మారభగవానుదాసుగారు 500, నాకులై న మోహనలూలగారిసరి 50, అబ్దుల్లాఖాన్గారు 1000, నేటు నారాయణదాసు పురుషోత్తంగారు 500, మలయిగారు 1000, జన్యంతి రాయినమ్మ 5000, బాబూజనురాంబాసుగారు 2500, లక్ష్మణదాసు భోలానాథుగారు 500, దివాను చందుగారు 2000 రూపాయలను యిమ్మటకు వాదాగము చేసిరి. చిల్లర విరాళములకలన కొన్ని వేల రూపాయలు సమకూడిన వని మాలవ్యాగారు నుడిచిరి.

అప్పటికి సాయంకాలము 4-15 గంటలైనది. నాటికి సభ చాలింజబడినది. 1 వ తేదీ సమావేశమునకు ప్రేక్షకులు రాగూడదని తెలుపబడెను.

కావలెను. 1980

ఏజన్సీలను ఏర్పరచి కరిక్షించుటకు యిద్దరు సమర్థులగు సంచార క్రతి నిధులు కావలెను. అర్హతలను అనుభవమును బట్టి నెలకు 60 రూపాయలు మొదలు 75 రూపాయలవరకును జీత మియ్యబడును. ప్రయాణపు ఖర్చును ప్రత్యేకముగా నియ్యబడును. జనవరి నెల 15-వ తేదీలోగా మేనేజింగు డైరెక్టరు, ఎన్సైక్లోపీడియా డైరెక్టరు కంపెనీ లిమిటెడు అలహాబాదు అను విలాసములకు దరఖాస్తులను వంపవలెను.

కావలెను. 1980ఎ

జీతముమీదను కమీషనుమీదను ఒక నమృకమైన లిమిటెడు కంపెనీ వాటాలను విక్రయించుటకు ఏజెంట్లును కాన్వాసరులునుకావలెను. నెం 212 రు పోస్టు బాక్సు, ఆంధ్రపత్రిక అని వ్రాయవలెను.

కావలెను. 1980బి

చెన్నపురి, విశాఖపట్టణము, తంజావూరు, మధుర, తిరువాన్కూరులందు క్రతి నిధులు కావలెను. కాన్వాసింగు వనులం దనుభవముకల వారును ఆయాపట్టణముల బజారుల విషయము బాగుగా నెరిగినవారును మాత్రమే దరఖాస్తులను వంపవలెను. అర్హతలను బట్టి నెలకు కిరీ రూపాయలు మొదలు 50 రూపాయలవరకును జీత మియ్యబడును. దరఖాస్తులతో యోగ్యతాపత్రికలను గూడ వంపవలెను. విలాసము మేనేజింగు డైరెక్టరు ఎన్సైక్లోపీడియా డైరెక్టరీ కంపెనీ, లిమిటెడు అలహాబాదు.

Defy all Wrist Watches.
Not by name, but by test. Solid Silver case, Swiss made, open face, Keyless, Small and attractive, useful for both Ladies and Gents. complete with nice leather strap Rs. 10.
Money refunded in full if not satisfactory.
D. P. ROW & Co.,
Harris Road, Madras. S. C.

ఇండియన్ హోమురాలు లీగు.

అమెరికాదేశమున చేసినవని.

సాధారణముగ నమెరికా దేశములకు భారతదేశము గూర్చి విశేషాభిప్రాయములు కలవు. అనేకులకిదేశమెక్కడ నున్నదో తెలియదు. తెలిసినవారు కూడ ఆదేశమున మహా రణ్యములును, భయంకర సర్పములును, అవాగరక జాతులును కల కని దుర్భరమైన జెందియున్నాడు. మిషనరీల మూలమున భారతమును విగ్రహరాధకులనియ, విచిత్రాచరణముల గల వారనియు కొందఱు తెలుసుకున్నారు. అమెరికాదేశపు సినీమా యందు శంఖావాదీశుల యాదంబరము చూస్తున్నవని చూడ బడుటచే, వారికిలమ మొదలైన విషయములగూర్చి అమెరిక నులలో దుర్భిప్రాయములు వ్యాపించియున్నవి.

వేదాంత, దిక్కుజ్ఞానసంఘము లాదేశజ్ఞులు భారతదేశ విషయములలో నెక్కుడు తప్పువాడును జాపుచున్నారని యతిశయోక్తిగ తెలుపుచున్నది. అమెరికాదేశమున దిక్కుజ్ఞాన సమాజమునకు జెందినవారు 10,000 మందికంటె నెక్కువ లేరు; వేదాంతము 1000 మంది మాత్రమేలక. వీరుగాక భార తదేశ సారస్వమునెడల సకీమాసము గలవారు లక్షమంది యున్నారనట నిజము.

భారత దేశమునెడల నింతమాత్ర ముత్సాహము నై నను అమెరికనులలో జనింపజేయుటకు వేదాంతియగు పితేకా నందుడును, ప్రకృతిశాస్త్రవేత్తయగు జగదీశచంద్రుడును, కవి మధురగురంగుడును కారకులు వీరిలోనెల్ల రుద్రుడు ప్రజా మానవముల నెక్కుడుగ నాకర్షించెను. కాని వీరిల్లరి మూల మున నుద్బవించిన యుత్సాహము భారతదేశమున కంతలాభ కారి కాలేదు అమెరికను ప్రజలు అత్యాశ్చర్యకరములగు భారత దేశపు వేదాంతమును, కవిత్వమునుగూర్చి నేర్చుకొన ప్రారంభించిరి. కాని, వారి కన్ని విషయములును తెలియవు. అమెరికాలో భారతదేశ రాజకీయ నిధినిగూర్చి ప్రకటించుటకు తగిన సాకర్మములేనని తెలుపుచు లజతరాయి "యంగు ఇండి యా" పత్రికయం దీర్చి వ్రాసి యుండెను. "కడపిన అయిదు సంవత్సరములలో దక్క హిందువు లెవరు భారతదేశ నిజస్థితిగతులను ప్రపంచమున కెరింగించుటకు ప్రయత్నింపలేదు. సంగ్రామమునకు కొంచెము పూర్వము కొందరు హిందూ యువకులు యుద్ధే టెడు స్టేట్సులో నున్న కమిటీలలో రాజకీయాభిప్రాయముల వ్యాపింప జేయుటకు ప్రయత్నముల ప్రారంభించిరి. వారు తమ తోములకే ప్రబోధము నొసంగవలెనని యుద్దేశించిరి. వారికి తగిన భవముగాని కాలముగాని లేదు. అయినను వారప్పుడుదప్పుకు నిజభారతదేశముగూర్చి అమెరికాదేశములకు తెలియజేయుచుండిరి."

ఈవాక్యములు వార్త యాలును, విప్లవకారులగు నాకిని మిత్రులును చేసిన కృషికి సంబంధించినవి. ఈవని నాకడు మితవాదిత్వమునకు దిగక పూర్వము జరిపి యుండెను.

1916 సంవత్సరమున నయ్యువ్వకేమున లాలా లజపతి రాయి జపానులోనుండి, హిందూదేశమునకు తిరిగి వచ్చుటకు యత్నించుచుండెను. కాని వారు అమెరికాదేశమునకు బోవుట యెక్కుడు జేచుకర మని తలపించిరి. సంగ్రామనియమము లాటంక పరచుచు న్ని నుల జత రాయి అమెరికాదేశమున నుపన్యాసముల నిచ్చి యు, వార్తా పత్రికలకు వ్యాసముల వ్రాసియు తన స్నేహితులలో ప్రబోధము గలిగింపవలెనను. తరువాత నొక వత్సరమునకు మరల నాకడ అమెరికాదేశమునకు బోయెను. మూడుపర్యాయములు అమెరికాదేశమునకు బోయి యచ్చట నతడు హోమురాలు సమితిని స్థాపించెను.

ఇండియా హోమురాలు లీగు.

1917 ఆక్టోబరు 22-వ తేదీని లాలా లజపతురాయి కేవలదేశాస్త్రి, నారాయణ హార్షేకరు అను యొగ్గున భారతీయులు చేరి హోమురాలుసమితిని స్థాపించిరి. ఈ క్రింది విధముగ సమితి యేర్పరచబడెను.

భారతదేశమునను, ఆంగ్లదేశమునను భారత హోమురాలు ఉద్యమమును ఆంగ్లముల సహాయమున వ్యాపింపజేయుచుండుటచేరీతి,

అమెరికా సంయుక్త రాష్ట్రములలోనున్న హిందువులలో సద్భక్తసంఖ్యాకుల యొద్దయనునెడల సానుభూతి గలిగి యుండుటచేరీతి, ప్రతిబాతియు స్వయంనిర్ణయముత్రానుగుణ్యముగ తన భావిస్థితి నిర్ణయమున కధికారము గలిగియుండ

వలెనని విల్లుకు అధ్యక్షుడు. తెలిసినవాక్యములు మాకు ప్రాత్యాచా జనకముకలగ నుండుటచేరీతి.

ఈ దేశమునకు హిందువులకు, అమెరికనులకుల యొక హోమురాలు సమితి స్థాపించుటకు క్షిప్రయఃపబడి నది.

ఉద్దేశములు

(1) భారతదేశములోనున్న హోమురాలు ఉద్యమమునకు చేయుటకు నొసంగుట.

(2) భారతదేశమునను, ఆంగ్లదేశమునను గల రాజకీయ ప్రతిష్టాపనములకు సహాయము చేయుట.

(3) భారతదేశమునకును అమెరికాదేశములకును పరస్పర స్నేహభాంధవ్యములను సమకూర్చుట.

ఈ ఉద్దేశములు రెండువార మూర్చులకైనవి. వాని భారములో మార్పులేకున్నను, వానిని విఫలము జేయుటకు యత్నములు జరిగినవి. క్రస్తుత సమితియొక్క యుద్దేశ్యము లీ క్రింది విధముగ నున్నవి.

(1) హోమురాలులీగు, మాస్టియలీగు, కాంగ్రెసుసభ మున్నగు రాజకీయ ప్రతిష్టాపనములకును, ఆంగ్ల, హిందూదేశములలోగల యిట్టి సంఘములకును సహాయ మొనరించుట.

(2) న్యాయ సమ్యక్ విధానములను భారతదేశమునకు స్వయంనిర్ణయముత్రానుగుణ్యమున వర్తింపజేయుటకును ప్రయత్నించుట.

(3) ప్రపంచమున ప్రజాస్వామ్యమును సంరక్షింపవలెనను ప్రజాస్వామ్య ప్రతిష్టాపనములకు బలపరచుట.

(4) భారతదేశమునకును అమెరికాదేశమునకును సాంఘిక, విజ్ఞాన, విద్యా, వాణిజ్యాది విషయములయందు పరస్పర మిత్రభావములను కలగజేయుట.

(5) మానవత్వము ప్రచురించు యు ఇతరమార్గములకుం బంధియు ఆధునిక భారతదేశమునకు సంబంధించిన ఘనసమస్యలగూర్చి అమెరికనులకు సరియగు సమాచారమును తెలియజేయుట.

ఇదియేర్పడిన పదివారములలో యీసమితి అభివృద్ధిని గూర్చి ఒకనివేదికను తయారుజేయుటకు. పృషిసమపు వాన సంగ్రామాది కారణములచే యెక్కుడు కార్యకూరక గనుకకు తలెత్తునను ఫలితములు మాత్రము సంకల్పితకరముగనే యున్నవి.

(1) కార్యనిర్వాహనమునకు ప్రధాన కార్యస్థాన మేర్పరచబడెనది.

(2) పలుకుబడిగల అమెరికనులు అనేకుల సాహభూతి యు, సహాయమును సంపాదించబడెను.

(3) 200 మంది సభ్యులు జేర్చుకొనబడినది. వీరిలో 84 గురు 10 దాల రిచ్చుచుండిరి. 82 అసోసియేట్సు; వీరు 8 దాలవరకును నిచ్చుచుండిరి. ఇతరులు సాధారణసభ్యులు; 1 దాలరు చొప్పున చందా నిచ్చుచుండిరి.

(4) ఈసమితికమున "యంగు ఇండియా"యను మాస పత్రిక ప్రచురింపబడి, పంపియెట్టబడెను.

(5) ఒక పుస్తకాలయము స్థాపితమాయెను. దీనివలన సమితి కదాములు లభించు చుండెను.

(6) డిప్లోమటు, చికగో, యన్నియోపో, బర్లెక్ నగరములలో యీసమితియొక్క కాఖలు యేర్పరచబడెను.

(7) ఈసమితికి చందాలవలనను, విరాళముల వలనను 2500 రూపాయలు లభించినవి. 1785 రూపాయలు వ్యయమైనవి. (సకేవము)

హిందువుసంఘము:— ఇండి భానాలోనుండి విడుదులయైన తరువాత సంఘమువారి యెరుట సాత్వ్య మిచ్చెదమని నత్యపాటు చున్నగువారు హిందువు సంఘమువారికి తంతికార్త పంపించిరి. దానికిప్పడు ప్రత్యుత్తరమువచ్చెను. లాహోరులో విచారణ మగిసి పోవుటచేరీతి, విచారణ జరుగుచుండినప్పుడు సంఘమువారిచ్చిన యనకాశమును వినియోగించు కొనక పోవుట చేరీతి ఇత్యదు సాత్వ్యమును పుచ్చుకొనుటకు వారు నిరాకరించిరి.

బిరుదల సమర్పణము:— కలకత్తాలోని లెఫ్టెనెంట్ యెడ్ల జరిగిన సభకు రాజప్రతినిధిగాను వారిసమితియ దయ చేసి ఇరువది బిరుదములను సమర్పించిరి. బంగాళా గవర్నరు వారి సమితియ మాఖ్యనే నాటలి వారి భార్య కాశ్మీర సహారా జాగర్లు దీనికి దయచేసిరి.

ప్రకటన. (1982)

కవిగిరి తాలూకా యిచ్చుడిచెయ్య కావరస్తుడు సరాబు సుబ్బయ్య చవిపోయినందున అతని భార్య సుబ్బయ్య కవిగిరి డిప్రీవు మునవపుకొద్ద లో 1919 సంవత్సరం నె 32 రు తనకు వార్డు సర్టిఫికేటు యిప్పించమని పిటిషన్ దాఖల్ చేసి కొనినందుకు 1920 సంవత్సరం జనవరి నెల 20-వ తేదికి వాయిదా వేయబడియున్నది. ఎవరికైనా ఆక్షేపణ లున్నయెడల కవిగిరి కొద్ద నారితో మనివి చేపకొనవలసినది.

జే- ఆదినారాయణయ్య,
1-1-20, కవిగిరి. పిటిషనరప్రతిదరు.

ప్రత్యేకపు ఖాళీ అమ్మకము.

మిగుల చౌకధరలు.

ఇంటివైకప్పువెంతులు.	ఇంటివైకప్పులు.	ఇంటివైకప్పువెంతులు.
---------------------	----------------	---------------------

మిక్కిలి మేలైన మంగుసూతు ముడి మెక్కిలు ముడిపెంతులు ఇప్పటిమోస్తరుల ననుసరించి అవిరియత్రములు, రోటరీ వెన్ను, కన్ మిల్లులు, పాలిషర్లు, చున్నగు వాని సహాయముచే తయారుచేయబడును. అర్హుల ఇచ్చిన ఇప్పటిమోస్తరు ఇటుకలు, శ్రేష్టమైన ఇంటివైకప్పులు, ప్లాక్ ఇటుకలు, హోల్ ఇటుకలు, రిడ్జలు (ఇంటివైకప్పు వెళ్ళులు) ప్లాట్సునైల్స్, టెంటిల్స్ (ధారాళముగా పుర్రమైన గాలి త్రవరించునట్లు చేయు సాధనములు), అలంకారమైన, సాదాయక లోకప్పులు, కిందపరచురాళ్లు (ప్లాంస్టన్) (నీలింగు) మొదలగు అన్నివిధములైన తయ్యములు పగ్గింగుళ్లతోను, క్లస్టింగుళ్లతోను పురమాషీగా తయారుచేయు బడును. కానిటరీ, డ్రెయి నేజీ గొట్టములు, బెంట్లు వంటలు) టిమాది గొట్టములు, సర్ కింకాపాజిమక్ మొదలగునవి కూడ తయారుచేయబడును. ఒకసారి అర్హుల ఇచ్చి మాడ ప్రార్థన. ఈ క్షరములు ఈ క్రింది విలాసమునను వ్రాయవలెను.

మానేజరు, బి. ఎన్. ఇండస్ట్రియల్ హోమ్,
(1976) పోస్టు ఒల్లూరు, (కొచ్చిన్ స్టేటు)
Manager
B. N. Industrial Home
P. O. Ollur (Cachin State.

HEALTH FOR A POSTCARD

suffer from Functional If you Weakness, Exhaustion and Impotency, take the first step to health by sending for the Free Descriptive Booklet which describes Dr. Bier's Principle of Obstructive Hyperaemia, and its practical application known as the Erectruss. The Erectruss treatment has cured where other methods had failed and a perusal of the Booklet will make it clear to you why Erectruss has superseded all other remedies. Erectruss has been aptly described as an aid to Nature—the actual cure being effected by an "excessive accumulation of the blood in the diseased part," the Erectruss being the means by which the desired accumulation is obtained. This method is essential "Natural—" that is why it has performed such miraculous cures. Write for Booklet by next post to Erectruss (A. P.) Bureau in the East, Batala (India.)

DR. BIER'S ERECTRUSS
(669)

Beauty is the Heavenly Boon

It can only be obtained by beautifying the hair and our preparation is the only one which has helped thughout use only 490

Parastan Hair Oil (Regd)

It makes hair soft and shining. It also strengthens the roots of hair

ADIES
TAKE **L** EARNED **C** ARE
to use our Parastan Oil for keeping your brain cool,
Price Re. 1/- Postage Extra

Agents:—
F. Hassanali & Co.,
51, China Bazaar, G. T. Madras

NOTE:—Please try Parastan Liquid Soap Re. 1-0-0

పల్లికు ప్రాసిక్యూటరు:— వంశాలు పూర్వోక్త శబ్ద
ప్రాసిక్యూటరుగ నుండిన రాయసాహేబు ము. అప్పయ్య గార
చారిత్రమున వలన వారిస్థానమున సర్దార వనాశమునెందు
గాని నియమించి.

[Continued from page 14.]

foremost charge was that Lord Chelmsford's Government totally misused the provisions of the Defence of India Act which was purely intended to be used to meet war emergencies. Instead, it was used for political purposes. It was under the Defence of India Act that orders were passed restricting Mr. Tilak, internment Mrs. Besant and the Ali Brothers. The administration of the Press Act, and the exterriment of Mr. Horniman were further unpardonable acts of maladministration. Mr. Chakravarti dealt with the various other acts during Lord Chelmsford's regime, and concluded by commending the resolution to the Congress.

Mr. Bhagat Ram Furi, Punjab, supporting the resolution with Mr. Chakravarti, declared that Lord Chelmsford was not fit to hold the office further.

The resolution was put to vote and declared carried.

Resolution on Reforms

Mr. C. R. Das.

AMRITSAR, January 1.

When the Congress resumed its sitting, to-day, the first resolution taken up was the one on Reforms, and Mr. C. R. Das moved it. He said that, as some amendments were going to be moved, he would reserve the right of speaking in detail after those amendments were moved. For the present he would only say that the first clause of the resolution was passed in Calcutta in 1917, in Bombay in 1918 and also in December, 1918, in Delhi. He asked the Congress to pass it this year also. The second clause simply asked the Congress to say what the Congress said about the Reform Scheme in Bombay and Delhi, and that clause carried them no further than that. The third clause of the resolution followed from the other two clauses. It followed from their fitness for full Responsible Government, and it also followed from the declaration in the second clause that the Reform Act was unsatisfactory, inadequate and disappointing.

Mr. Tilak.

Mr. Tilak seconded the resolution on the Reforms proposed by Mr. Das said: This was a very important resolution for the reason that the demands carried in the motion were according to the Congress Scheme the minimum that the people of this country demanded. The first part of the resolution was passed in Delhi last year regarding the M. C. Report. They had always repudiated the idea that they were not fit for Self-Government just now. The Congress had repeatedly sung their fitness for full Responsible Government. The Montagu scheme repudiated it. Hence the necessity for their resolution last year at Delhi. Mr. Montagu's speech in Parliament expressed that the Reform Act was meant to prepare India for full Responsible Government, evidently meaning that India was not fit for Responsible Government then. Therefore the necessity for the repetition of the resolution of last year. They had to repeat their reiteration because their opponents had repudiated their assumption. A failure in this direction would mean that they had quietly allowed the re-assertion to the contrary. The second part of the resolution considered the Reform Act. This Act was unsatisfactory, inadequate and disappointing. These words were old and had been used very often in the previous years. The word disappointing was objected to in some quarters. This word was used in connection with the Montagu Scheme. The Reform Act had no doubt gone a bit further than the Original Draft. But still did it come up to their standard? Did it grant to them what they had repeatedly asked for? The answer was in the negative. If so, disappointing meant falling short of the expectations. Did not the Reform Act fall of their ideals? Hence the recapitulations in the second part of the resolution. The Act put forward two-fold proposals. Accept this Report and with the co-operation of the authorities work it on for 10 years and then after ten years they all would be reviewed. Its operations would be reviewed and then some other step would be taken after ten years. These two-fold proposals they would not accept. The third part of the resolution said that they were not satisfied. Their hunger was not appeased by a few crumbs thrown to them. The object of the Bill was that they should go on working, demonstrating their capacity to the satisfaction of the bureaucracy to be judged. The acts they would use for securing Responsible Government. There was no doubt about that. Anything that might help them in their agitation for the full Responsible Government they should utilise. The Act was simply a measure measure and ten years' time limit was undesirable. Mr. Montagu had plainly told the world that the Reform Act was not the result of Indian agitation. It was a result of the world circumstances. There was a way. Other Nations were asked to come to help, especially the United States and then it was quite necessary to show to the world that Great Britain was prepared to deal with its subjects nations with some generosity. That was the origin of the Proclamation of 20th August 1917. If they persisted in defining the Reforms as the resolution contained we could foresee that in five years circumstances would arise which would compel a British Parliament to grant India full Responsible Government. They claimed full Responsible Government and they would utilise the Act for the purpose. They wanted full Responsible Government in accordance with the principle of Self Determination. That meant the determination of the people of India as voiced by the resolutions of the Congress passed by a majority in this Congress. All Deputations who went to England claimed to be representatives of Indian public opinion. The Moderates went so far as to call themselves the wisest of all. He repudiated all that. According to him wisdom in 20th century meant the capacity to convince the majority of one's countrymen. Wisdom had no absolute meaning in politics. Continuing Mr. Tilak said the principle of Self Determination had been acknowledged by all western countries and had been applied to solve complicated questions. As regards the thinking of Mr. Montagu the Congress, if it likes, might include that in the resolution and he would not object. The speaker continued: You may thank Mr. Montagu if you like. We are always in the habit of thanking even for trifles and you may thank even a man who slaps you in the face, and your satisfaction is that it has left no mark on your cheek.

Continuing Mr. Tilak said: There is no quarrel. The principles here enunciated are the most important of all. We want now clearly to declare not only here, but to the whole world, that we are not satisfied with the Act. We want to continue our agitation. We want to utilise it to our best and demand more, continue to demand more and we want to ask the rest of the world to know that this is the exact state of our feeling.

There is no exaggeration in the matter to misread the civilized Nations of Europe. Take care of that. Do not be too generous, too kind, too humane, accept with fulsome the dose of what little has been thrown to you now.

Mr. B. C. Pal.

AMRITSAR, January 1.

Mr. B. C. Pal, in moving his amendment to the Reform Resolution, said: The situation was Mr. C. R. Das had moved the reform solution before them at the request of the Subjects Committee. They found there were differences of opinion, and after seriously considering the position they accepted the position that either Mr. Gandhi or he and his friends, consistent with the loyalty to truth as they saw it and their conscience, could arrive at any compromise or yield ground. His reason for adding the clause about their working the act was to clear misapprehension in some quarters that Congress was not giving any lead to the country. The lead of the Congress to the country was certainly not to boycott the Reform Act. It should be used with a view to attain full Responsible Government early. One cannot say beforehand how they will work the Reform Act, because they could not conceive any possible and impossible situations that may arise, but he would ask every one whom it may concern to note that they intended to contest every seat in the Council with those who might vote with the bureaucracy. They would also educate the elector to the privileges and powers conferred on them by the grant of franchise and make them go to their entirety, and if they were fortunate to secure a national majority, in the Council, they would see that the will the majority was respected by the Governor under the Reform Act. Provincial Governor was more autocratic than under the present constitution, for now the Governor was only a single individual in the body of the Governor in Council with his three Executive Councillors, and had to submit to the majority in Council. But under the Reform Act, as regards the transferred subjects, the will of the Governor was supreme. Therefore, if the Governor respected the will of the legislature, they would co-operate with him, but, instead if he flouted the popular will, then they will have to play obstructionists.

As regards Mr. Gandhi's amendment to the introduction of His Majesty's Proclamation in it he was strongly against incorporating any reference to the Proclamation. The Congress record they have thanked His Majesty for the Proclamation, and also decided not to be ungrateful to it. Mr. Gandhi has said he accepted the statement that India was fit for Responsible Government and that the Reforms were inadequate and unsatisfactory, and the words quoted from the Proclamation stated that the Reform Act introduced a new era, and can the Reforms be admitted to be inadequate and unsatisfactory, he said, to introduce the new era. The term 'inadequate' related to the condition of the things, and meant the Reforms were not adequate to meet the needs of the situation. The term 'unsatisfactory' was personal, and meant India for whom Reform was intended was not satisfied with it, and did not give what India's civilisation and culture entitled India to get. Then they were asked to assure their co-operation but his question was with whom and for what common purpose. According to the terms of Proclamation, they were to be in leading strings and to gradually attain full responsible Government, while they thought themselves immediately fit. He had heard in his youth, as early as 1880, said of the promise of Self Government in the famous Lord Ripon's resolution, but since then 40 years had elapsed, and they were still far from their goal, and what guarantee was there that they will not have to share a similar fate? To the spirit of the Royal Proclamation they would co-operate with the Government when it meant advancement of the country, and obstruct if the country's interest demanded the same. He would not take his stand on the Royal Proclamation for India's fitness to Responsible Government. He can explain Mr. Gandhi's objection to the term "disappointing" only on the ground that Mr. Gandhi did not expect much more than what the Reform Act gave. He had no objection to the Congress thanking Mr. Montagu for it did not amount to much.

Speeches of Mrs. Besant, Messrs, Tilak, Gandhi and Jinnah.

An Anxious Day.

AMRITSAR, January 2.

The 5th and last sessions of the Congress opened on Thursday at 11 A. M. punctually with a heavy agenda to be gone through. The Reform Resolution, with two amendments to it, one by Mrs. Besant unreservedly welcoming the Reform Act and the other by Mr. Gandhi deleting the term "disappointing" in the original resolution applied to the Reform Act and recording the thanks to Mr. Montagu and offering co-operation to carry out the Royal Proclamation, occupied the lion's share of the time of the Congress. There was heated discussion and passionate speeches on all sides, the noteworthy feature being the absence of acrimonious references in the debate which occupied full five and a half hours of the Congress from 11.30 to 6 P. M. The 5th sitting was unparalleled in the Congress record, having lasted for nearly ten hours from 11 A. M. to past 8 P. M., without any interval. It could be safely asserted that the sitting would have dragged to a still later hour in the night if the open division of the House on the Reform question had really taken place. The compromise arrived at between Messrs. Das and Tilak Party on the one side and Mr. Gandhi on the other side, came as a surprise, but an agreeable one to the Congress which showed its approbation by prolonged and loud cheering on the announcement of the compromise. Till late in the afternoon all hopes of the compromise had been given up by the people and Mr. Pal's attempt to find a "via media" by his amendment fell flat on the House. To appreciate the immense sense of relief felt by the House, one has to remember that the Reform resolution had been one of discord for nearly three days within closed doors in the Subjects Committee and vigorous canvassing had been going on in several delegate's camps from two days earlier, and to add to difficulties, on one side were arrayed Mr. Das backed up by Mr. Tilak, and other leaders, while on the other side stood Mr. Gandhi, who by himself was sufficient to command attention alone, as also Pandit Malaviya and according to the belief in many quarters Pandit Motilal Nehru also along with him.

Mrs. Besant had been bravely fighting, with her usual cheerfulness, her forlorn cause, as was evident by the handful

of supporters that voted in her favour, even though the House gave a patient and respectful hearing to Mr. Besant's able and masterful presentation of her view point, followed by a militant speech of Mr. Bomanji on the persuasive appeal of Mr. Telang. Compared with it previous, the sitting was austere solemn as suited the occasion. Many a conscientious delegate was heard openly debating which side to vote, being swayed either side by the eloquence, and arguments of the respective sides, Mr. Jinnah, who followed Mr. Gandhi in his support, played with the audience exchanging skill parleys with it. It is extremely difficult to say how an open division, had it been pressed, on the issue between Mr. Das and Mr. Gandhi would have resulted, though the probability seemed to indicate that either side would have won by narrow majority.

After the Reform debate was over, a number of resolutions were passed, put from the Chair. The Hon. Pandit Gokranth Misra explained them and put them on behalf of the President who had not yet recovered his voice.

The Resolution regarding the Declaration of Rights was taken up last, it being at first announced that it was a controversial resolution. But when the time came for moving it, to the relief of the delegates, an agreement had been arrived at by the judicious rewording of clause one and the deletion of the contentious clause seven on the question of the local militia and their use, and was carried unanimously.

This Congress had been a record Congress in the number of delegates which numbered 8,000, including "kisan" delegates, while Delhi claimed only 5,000, and as to its sittings and the character and the nature of the debates which reached a high level and it was maintained throughout with rare exceptions. But the greatest unique feature has been the occurrence of sensational events, day after day, which began with the Proclamation and the release of the leaders and the agreeable surprises in store for the delegates everyday ending with the resolution of the Muslim League on the non-killing of cows on Bakr-id day. At a modest calculation not less than 16,000 people must have gathered at Amritsar for the Congress from all parts of the country.

Mr. Jinnah.

Mr. Jinnah, supporting Mr. Gandhi's amendment, said the fact that there were three divisions on the Reform Act resolution showed how grave was the situation and the final decision rested with the delegates. They recognised that India was fit for responsible Government and that at the earliest possible opportunity Self-Government should be granted to India. There was no dispute as to those two principles. He took exception, to the use of the word 'disappointing' as applied to the Government of India Act. The King's Proclamation demanded clearly the hearty co-operation between Government Officials and the people. What was Mr. Das's answer to that question. He gave no answer. Mr. Tilak on his way from Bombay to Amritsar on behalf of the Home Rule League and the people of India wired to the Secretary of State and the Viceroy promising responsible co-operation. Here comes Mr. Tilak, said Mr. Jinnah, on the platform and tells you, we want to use this Act. We will make the fullest use of it. We will get into the Legislative Council. We will accept Ministerships. We will take the fullest use of it. May I know in the name of heaven and in the name of everything that is held sacred, why does not the Congress say so in the resolution and give a true lead to those who are waiting outside for your opinion. Why should you deprive them of your advice? Our countrymen outside have looked upon the Indian National Congress as the final expression of the best feeling of the country. Why not give them the advantage of your opinion. On the other hand, I have no hesitation in saying on this platform that there is a school in this country whose intention is to obstruct, not to work the reforms (Loud Voice No. No.) I am very pleased indeed then, that you have agreed with me that you want to co-operate (No. No.). Proceeding, Mr. Jinnah said I do not want to enter into the details of the Reforms, act, but I can tell you one thing that I have to the best of my ability tried to study the Reforms Act I have no hesitation in saying that if we take the opportunities, if we take the advantages which are placed in our hands by this Act, I have every hope that, notwithstanding the statutory provision fixed for the ten years enquiry, we shall have that enquiry earlier. Once your electorates, which means 5 millions are formed, once your electorates have sent their representatives in the various Councils, once our countrymen have taken up the ministerialship and once that act is worked which places, as I say, such opportunities and advantages in your way then I say, it will be impossible to resist the enquiry being held earlier. I therefore ask you in all earnestness to please give your verdict, declare from this Indian National Congress, that you mean to co-operate.

Touching upon the second part of Mr. Gandhi's amendment, Mr. Jinnah said:—Gentlemen, you know perfectly well that I have not been unnecessarily guilty of expressing my thanks to officials or to the Government. I say, and I entirely agree with those who hold, that the thanks of the Indian National Congress are not to be given away cheaply. I entirely agree with it and I say, when this Assembly expresses its thanks to a person, it should be a matter of the greatest honour to the person whom it is given, however high he may be. But we have to consider whether the person whom you are asked to thank deserves your thanks and that is the only question before you. Mr. Tilak says you may thank him. That is not the question. But does he deserve? I can only tell you I am not a friend of Mr. Montagu. I characterised his proposals before the Joint Committee as proposals based upon timidity and prejudice. I had actually a tick with Mr. Montagu and he asked me in the Joint Committee: Is it not a fact that you never agree with Government? Therefore I am not friend of Mr. Montagu. But I believe in one principle that whether a man is a friend of mine or my opponent, when that man has done something great and when he deserves recognition, I am willing to raise my hand to him. I have no doubt in my mind that Mr. Montagu has laboured in a manner which I tell you, of my own personal knowledge no other Englishman has laboured for the reforms for India. You believe me that Mr. Montagu had the greatest difficulty in his way from every direction and I tell you that it would have been impossible for any other man in England to day to go as far as Mr. Montagu has gone. Now are you not going to express your thanks to Mr. Montagu: mind, that you ear

not giving universal thanks, not general thanks but simply confine to one specific measure and that is the measure of reforms. Continuing the speaker said that Mr. Montagu had still to go through that hard test which would be in connection with his action regarding the Punjab situation. I pray and I trust, said Mr. Jinnah, that Mr. Montagu may God give him strength, may God give him the right sense of justice that he may rise like the greatest of Englishmen that ever lived and see that the wrongs of the Punjab are avenged to the fullest. We are not thanking him for that. Now, we are simply confining ourselves to one particular point about which we have got sufficient evidence. Ladies and Gentlemen, you ask any of the various deputations that went to England whether it was the Congress Deputation or whether it was the moderate deputation. Mr. Montagu, I think, nobody will deny, has done his best and overcame a tremendous opposition in England and he defeated them. The Government of India's despatch of March 5th, a most reactionary despatch, was thrown by the Joint Committee in the waste paper basket. I do not wish to take up your time, for it is now for you to decide whether we should express our thanks to Mr. Montagu for what he has done in connection with reform. I hope and trust that on this occasion this house will give the right lead because it is this lead which the country must follow and will follow.

Mrs. Besant's Amendment.

Mrs. Besant moving her amendment to the Reforms Resolution, said she was placing before the Congress the position held by many though they may not be fully represented in the Congress, before them as to the reference to the limitation of ten years in the Reform Act before a Statutory Commission can be appointed. Mrs. Besant said she and those of her view did not trouble themselves about that limitation for Mr. Montagu has said there was nothing in the Reform Act to prevent transfers of more subjects to Indian Ministers and Mrs. Besant said she agreed with Mr. Montagu that India's attainment of full self-government was hereafter only a mere question of time and it depended on Indians themselves. Some years ago it was true that she wanted a time-limit for the grant of full responsible Government to India but she did not think it was necessary for the times had changed and the world was changing and the wave of democracy was spreading fast and she cannot believe that India will fail to get self-government quickly if she only utilised fully the powers conferred by the Reform Act. She also agreed with Mr. Jinnah that this Congress should give definite lead to the country. She agreed with the statement in the Reform resolution before them that India was fit for full responsible Government immediately. She had repeated it from many platforms for it had become war cry of a large party in the country. They had the common ideal of Home Rule. She admitted the Reforms Act did not fulfil their ideal but it made it possible for them to attain it and brought down the ideal from a region of vision to a field of practical politics. There were only two ways of transferring from autocracy to democracy. One was by revolution and the other was by reforms. There were four autocracies before the war namely Germany, Austria and Russia and the autocracy of Great Britain in India. The power of autocracy in the three Empires of Europe crumbled to dust by violent revolution. The suddenness had deprived people living under European autocracies of utilising the new freedom, England won liberty and her first step was marked by the execution of one King [Charles] and exile of his successor. But in the case of India willingly and lovingly King-Emperor has by Royal Proclamation opened the gates of freedom to India and in all cases of Reform they had to remember it had to be gradual. Characterise the Reforms as inadequate. But in what sense it was: it was in the sense of complaining that the sun did not jump from horizon to summit; that took time to shine with splendour of noon, though they could not expect power to pass from autocracy to democracy in single stride and they realised that it was a question of either this Act or nothing. Would they prefer to go without this great instalment of Reforms. Mrs. Besant then dwelt at length on the gains secured to India under the Reform Act and said they have gained much in the sphere of provincial Governments and autocracy has been crippled in the Central Government. They were getting Parliamentary form of Government and she did not demur to the differences of opinion, for that was inevitable. The hearing that the Congress was giving her showed it would be listened to all on sides. She has been asked why she had said about Montford Report that it was unworthy of Britain to offer and India to accept but now asked the Congress to accept the Reform Act. It was because it was an advance upon the Montford Report and contained the amendments she desired to see incorporated. From one view point she was glad the Reform Act did not give more because it now left India free to formulate her own form of Government. South Africa did not have any traditions but India had her best traditions and she would certainly form better Government based on her civilization and culture than adopting "enbloc" western institutions and forms. Mrs. Besant then put a strong plea for recording thanks of the Congress to Mr. Montagu for his services in connection with the Reforms. Mr. Montagu was a sincere friend of India but for whom they would not have the present Reform Act. Did they remember that Mr. Montagu was one in the British Cabinet and if left his own way would have given India more. If he had given more in the present Reform Act it would not have had a chance of being passed. Certainly India which was famed for gratefulness would not fail to thank Mr. Montagu.

The Compromise.

Pundit Malaviya's Concluding Speech.

The Hon. Pandit Malaviya, in announcing the compromise over the Reform resolution, said: Leaders and Gentlemen.—It is a matter of great satisfaction to me, and I am sure it will be to all of you [hear hear] to now that a compromise has been arrived at now. You now that when the matter was in the hands of Mr. and Mr. Tilak, and Mr. Das you could not expect anything different.

Pundit Malaviya at this stage, turning to Mrs. Besant, asked: Have I your permission to include your name also?

Mrs. Besant. Let me see the resolution. Pundit Malaviya then went up to Mrs. Besant, and the latter, evidently having declined to join the compromise, returned to the rostrum and proceeded.

Now, gentlemen, compromises are not always satisfactory. Each side has to give up something, and that is the only possible way to settle differences. Malaviya proceeded and said that a solution had been arrived at. Two elements had been inserted in the resolution agreed upon, "viz," promise of co-operation and an expression of their gratitude to Mr. Montagu. These ideas were to be added as a separate paragraph to Mr. Das's original resolution. The following was the paragraph proposed to be added (D) "Pending such introduction, this Congress trusts that, so far as may be possible they so work the reforms as to secure an early establishment of full Responsible Government, and the Congress offers thanks to the Rt. Hon. Mr. E. S. Montagu for his labours in connection with these reforms." Pundit Malaviya proceeded to speak further when Mr. Jinnah rose to a point of order, and said Pundit Malaviya should not be allowed to make another speech, and the resolution agreed upon ought to be put to vote.

Pandit Malaviya said he was not going to make another speech, but was merely going to say in Hindi that view of the compromise.

A Hindi speech from him would not be necessary.

Mr. C. R. Das.

Mr. C. R. Das who, in moving the original proposition had reserved his right to reply, said: I want to occupy you only for one minute. The compromise has been arrived at. Pandit Malaviya has told you that there are two points, co-operation and thanks. But so far as co-operation is concerned, the view with which I have compromised is this, That co-operation, when necessary to advance our cause, but obstruction when that is necessary to advance our cause. We would work the Reform Scheme so far as it may be for the early establishment of Responsible Government. We are not opposed to co-operation, if co-operation helps us to attain our purpose. We are not opposed to obstruction, plain, down right obstruction when the helps to attain our goal. I ask you, ladies and gentlemen to accept this compromise.

Mrs. Besant's Amendment Lost.

Mrs. Besant's amendment was then put to vote and lost, only a handful voting of openly in her favour. The compromised resolution was then passed.

నిర్బంధకూలి ఉద్ధతి:— జనవరి 1వ తేదీనండి ఫిజిడిపు లలో భారతీయులకు నిర్బంధ కూలిఉద్ధతిని తీసివేసి. ఆ సం గతిన భారత ప్రభుత్వమునకు తెలుపబడినది. ఫిజిడిపురు గారు అధినేత కాన్యాలును వారిని కోరిరి.

హిందూవాని సంపాదకుని విడుదల:— సింధు ప్రాద రాజాధిపతి హిందూవాని సంపాదకుడు శేత్యూ కరకాను గారిని పూనాలో దివెంబరు 30-వ తేదీ సాయంత్రము విడు దలచేసిరి. వారు జనవరి 4-వ తేదీని ప్రాదరాజాధి పత్యులకు. వారిని గౌరవించుటకు ప్రయత్నము జరుగుచు న్నుని. ఆరోజునే దుర్గదాసు అవ్యాసగారినిమాడ అవాన్సు దావాకు జయము నుండి విడుదలచేసిరి. వారుమాడ ప్రాదరా జాధిపతి వెళ్లుచుండిరి.

శబు అసెంబ్లీ సర్వ సు మరణము:— తలచేసినండి క్రిందివారు తెలియుచున్నది. నెలకునుండి కన్విగమక నాయకు అను సునిసెంటు సర్వ సు గాడు దివెంబరులో తల చేసేకొచ్చి ఒకరికే ప్రమాద చేసిరి. కే ప్రమాదమును న్నువుడు వారికి కత్తి చేతికి కలిగి కొద్దిక తెగెను. దానివలన గ క్షమాలోనికి విడుదలయెక్కి. క్రమముగ నిది వ్యాపించి అతడు 29 వ తేదీని చనిపోయెను.

బర్మాసరిహద్దులందు విద్రోహము:— బర్మాసరిహద్దు లో కలిగిన స్వల్పవిద్రోహము అణగిపోయెను. ద్రోహమునకు కారకు బ్రహ్మవారు కొండలలోనికి పారిపోయిరి. వీనానై నికులు సరిహద్దు ప్రాంతమునందు కాపు కాయచు న్నారు.

బాకారాలోనినీటి:— బాకారాలోని క్రజలకు రవ్వ నలయందు ద్వేషముగ నుండెను. 1919 లో అక్కడ అల్ల రులు జరిగినప్పుడు కొలిసివై నికులు దారుణములను చేసిరిట. అందువలన క్రజలకు రవ్వ వారనిని గిట్టుటలేదు. నై నికులు ప్రజ లను హింసించిరి.

అఖిరు నాటకము ! అఖిరు నాటకము !!

బల్లారి సరసవిద్యోగినిసభ

1920 సం. జనవరి 5 వ తేదీ సోమవారము

సాయంత్రము 6 గంటలకు,

మణి ప్రవాళము

(అనగా కృష్ణలీల, కష్టాద, లక్ష్మణ, పాంచా లీలు నాటకములలోని వనోపాద రంగములు)

చెన్నకట్యం బాణ్ణిపుక ఆరమినియక పీఠిలో

గోక్షేపాలులో

తెనుగుభాషలో ప్రదర్శించి బల్లారికి కల్పిపోవుచున్నారు.

2. మాధవరావు.

జనరల్ మానేజరు.

మ-రా-రా-శ్రీ, తిరుపతి డిస్ట్రిక్టు మునసబువారి కోర్టులో.

O. S. No. 874 OF 1919.

వాదకులు:— 1 చంద్రగిరి తాలూకా యంగిలిపట్టు — సుబ్బారాయుడు సభ్యులకు అప్పి నాయుడి కొమారుడు చెంచునాయుడు. 2. వదరు గ్రామంలో యంగిలిపట్టు దేవిపట్టికి వెంగళనాయుడి కుమారుడు సుబ్బారాయుడు.

(సరివాదులు:— 1. వదరు తాలూకా గ్రామం మజరా కొత్తపల్లె గ్రామంలో యంగిలిపట్టు పాపన్న కొమారుడు కన్నం చినచంగయ్య. 2. చెంగయ్య కుమారుడు చలిచీనుల వెంగళు చంద్రగిరి తాలూకాలో చేరిన యంగిలిపట్టు మజరా

కొత్తపల్లె గ్రామంలో యంగిలిపట్టు శ్రీ కోదండరామస్వామి వారి భజనమందిరము తరపున నై నెనుపడియుండు నాయులు వదరు గ్రామనివాసము లందరికిని బడులుగా (Representative Capacity లో), నై నమూనా చేయబడియుండు (తరివాదుల నై యాదానా తెచ్చి యున్నాడు అట్టి వదరు వాయులు వదరు గ్రామము లందరి తరపు. దావా తెచ్చుటలో ఎవరికైనా ఆక్షేపణ యుండు నెవల 9-1-1920 దిన ప్రోక్ల వారి ఎరుట నేరులో నై ననూ, ప్లీడరుమూలముగా నై ననూ, లేక Authorised agent మూలముగా నై ననూ, హాజరయి ఆక్షేపణలను చెప్పకొన వలయునని యందుమూలముగా తెలియజేయడ మయినది.

M. Venkatakrishnamachariar, B. A. B. L. Pleader, Plaintiffs.

ఆయుర్వేద ధర్మ వైద్యులు:— కేవల తాలూకా గోరిగ పూడిలో కడప నెల 6-వ తేదీన శ్రీ బాలసరస్వతి నిలయ భవనమునందు దేవి నేని-బసయ్యగారి సహాయ సం పదచే తెనాలి కన్యకా పరమేశ్వరి ఆయుర్వేద ధర్మవైద్యు కాళి యొకటి నెలకొల్పబడినది. వారి యదార స్వచ్ఛము నకు సర్వేశ్వరుడు సర్వైశ్వర్యాశోగమును నొసంగు గాక— ఒక విశేషము.

ఆనీలి సెంటుగారి అభిప్రాయము

మెచ్చునట్లు ప్రభువు రాజప్రతినిధివనినండి తొలగించ వలెనని కాంగ్రెసులో చేయబడిన తీర్మానమునుగూర్చి ఆనీ లుగారి అభిప్రాయమును వైస్రూ ఆఫ్ యండియా ప్రతినిధి సంపాదకుడు తెలియగోరెను. మహావీరులో తొమ్మిదిగురు రతనిని కలెక్షనుగ నివసించుట సమంజసముగ లేదు. వారిపై నంగము లలికయోధులతోనుండి పూర్వమును వెల్లడించెను. వంజాయలో కలె-చర్యలు జరిగెనని గత ఏప్రిల్ నెలలో కడంతులు బయలుదేరినపుడు నిజాన్గిని తెలిసికొనుట కొక సంఘము నేర్పరుతవలె నని నేను నూచించితిని. సంఘమువారు ఘోరములు జరిగెననియే నిర్దేశించిన ఈ మెచ్చునట్లు ప్రభు వును తప్పక విచారణచేయదగినదే గాని వాంటురు విచారణ వలన నావకులును సత్యమునకు చాలదూరముగా నుండెనని తెలిసింది. ఎటులైన నతనిపై బాధ్యత మోపబడువరకును అతనిని తొలగించవలెనని మనము కోరగూడదు అట్లకనిని విచారణ చేయుటకు నిశ్చయించబడినో బ్రిటను దొరతనమువారకనిని వనిలోనుండి తొలగించిలండకు సగరమున విచారణచేయవలెను. అట్టివో నిపుడతనిని తొలగించవలెనని మనము కోరరాదు. అతనిని తొలగించవలెనని కోరుటయే నమరతమని మేము ముంది "లంకినను గూడ యిద్దరు ముగ్గురు చిరి రితి నాకీర్వానమును గూర్చి నిరసిం చుట సముచి తము. అట్లుచేయక కేవలము దుస్సహ కటువాక్యముల నిం దింపదగినది. అతడు సార్వభౌముని ప్రతినిధి. వెళ్ళు-లోపముల ను తొలగించినవాడు. అట్టినిని సర్వభౌత ప్రతినిధి సభ వారిట్లు నిరాకరింపదగినది బిసెంటుగారు నుడిచిరి.

కెనస్వామి అశ్వరూపారు:— సర్ పి. వ. కెనస్వా మయ్యగారు మంగళవారము రంగము వెల్లిరి. వారు ఆనర విజా నాయులుగారిని దర్శించుట కేగిరి.

కూనూరులో నతివృష్టి:— సంసక్తిరా ది నుండి యూ కూనూరులో పెడతెరపిలేకుండ కర్షించుచుండెను. కడపలో క్రైస్త్యులించుకట్లు కర్ష చు కడుచుండెను.

National Congress.

Declaration of Rights.

Continued from Saturday's Issue.

AMRITSAR, January 1.

Mr. Jinnah in seconding the amendment said that the question was of vital importance and responsibility rested upon the Congress to come to a right decision. Mr. Tilak on his way to Amritsar had sent a telegram to the Secretary of State, Mr. Montagu, promising responsive co-operation. Why, in the name of heaven, should not the Congress give the lead to the country in this direction? There was a school in this country whose whole intention was to obstruct. He had to the best of his ability tried to study the Act and it was his view that they would not have to wait for ten years for the enquiry. He appealed to the Congress to give the verdict that they meant to co-operate. As regards thanks to Mr. Montagu, the thanks of the Congress was not to be given away cheaply. But Mr. Montagu had well deserved it and laboured in a manner as no other Englishman for India.

Mrs. Besant next moved the following amendment:—That this Congress welcomes the Reform Act as opening the gateway of freedom to the Indian Nation and as giving her power to walk on her own feet along the road to responsible Government, thus forming a substantial stage on that road and it earnestly begs the people to take the utmost advantage of its provisions so as to reach the goal in the shortest possible time. It places also on record its gratitude to Mr. Montagu and Lord Sinha for their strenuous work against greatest difficulties both in India and Great Britain.

Mrs. Besant said it might be asked how was it she supported the Reform Act now when she had declared that the Montagu-Chelmsford scheme was unworthy of England to offer and Indians to accept. Her answer was what they had got now was not the Montagu Report. They had practically all they had asked for and the Bill was worthy of England to offer. Mrs. Besant then went into a detailed analysis of what India had got under the Reforms Act. In the centre autocracy nominally remained but really the death blow had been struck. Continuing Mrs. Besant said as regards Mr. Montagu he was a friend of Indians and deserved their gratitude. If he had helped them to win their liberty, did he not deserve grateful words of thanks from India?

Mr. Bomanji supporting Mrs. Besant's amendment said if officials and the bureaucracy did not co-operate in working out the reforms then there would be time enough to be obstructive. He was afraid they were being misled. Mr. Bomanji then paid a tribute to the services of Mr. Montagu and Lord Sinha and said that they deserved their gratitude.

Mr. B. C. Pal moved a third amendment adding the following clause to the original motion: D. This Congress in the meanwhile recommends that the provisions of the Reform Act be used as far as possible with a view to secure full responsible Government at an early date, and it desires to record its thanks to Mr. Montagu for his labours in connection with the reform.

Mr. Pal said he had proposed his amendment because it has been asked what lead the Congress was going to give to the country. If they accepted his amendment, it would mean that the country would not boycott the reforms. They were going to contest every seat and let all those concerned take notice. Co-operation and obstruction did not destroy each other. They would co-operate. While co-operation would mean advancement of common cause and they would obstruct when the interests of the country demanded it. Mr. Pal took exception to the Royal Proclamation being brought in the reform resolution and declared that he was not prepared to take his stand on that proclamation. As regards thanking Mr. Montagu he had no objection. He had told his landlady's daughter in England when she brought tea, a bitter cup of tea, not thanks. In the same way he had no objection to thank Mr. Montagu and also in expectation of favours to come. He had no objection to thank Lord Sinha but that was not in his amendment.

Mr. Mohamed Ali seconded the amendment in Urdu.

Mr. S. Satyamurti supporting the original motion strongly opposed Mr. Gandhi's amendment and said by omitting the word "Disappointing" they would be doing a great disservice to the country.

Mr. Hadrat Mohini speaking in Urdu in support of the original motion declared they could not thank Mr. Montagu for the Act. He was not surprised at the amendment of Mr. Gandhi, because Mr. Gandhi was a Mahatma and would even thank his enemies.

Mr. T. Prakasam appealed to the Congress to accept the motion as amended by Mr. P. K. Telang and pleaded that they should work the reforms enthusiastically. If they used the opportunities given to them in a proper way, they would reach the goal of complete responsible Government soon. He supported Mrs. Besant's amendment expressing at the same time his doubt if it would find favour.

Mr. Rambhuj Dutt supporting the original motion said when the report was published he regarded it as a spurious coin and he found the same thing still though slightly increased in value. They would say they did not accept the reform. Then it would follow they did not thank anyone, but once they accepted the reform they thanked by implication. Pandit Rambhuj also complained that the Punjab had been differently treated.

The Hon'ble Pandit Malaviya accorded his whole-hearted support to Mr. Gandhi's amendment that the word "Disappointing" should be removed and also that a paragraph should be added at the end in the resolution thanking Mr. Montagu. The word "Disappointing" he said, was used to intensify dissatisfaction. That of course, was not the essential part of the resolution. The main opposition was to that part which expressed co-operation. Did they in fact, he asked, desire to co-operate or not? Would they seek election train electorates, go about educating them and sit in Councils? Would that not be co-operation? Co-operation included fullest and strongest opposition when necessary. Pandit Malaviya paid a generous tribute to Mr. Montagu and said India had reason to be grateful to him. They would start their agitation. They had already started it, but they must frankly and whole heartedly acknowledge the good that had been done. Pandit

Malaviya recognised the importance of the Royal proclamation and winding up his arguments declared that Mr. Gandhi's amendment stood on the strong and unassailable ground. It would be a calamity, a misfortune, if they had to divide, but he was sure some understanding was being arrived at.

Pandit Malaviya at this stage left the rostrum and after a Conference with Mr. C. R. Das, Mr. Tilak and others returned and announced that a compromise had been arrived at. He next turned to Mrs. Besant and asked her if he had her permission to include her name also in the compromise. Mrs. Besant declined. Pandit Malaviya eventually read out the resolution decided upon by compromise. It left Mr. Das motion untouched and contained the following new clause at the end, D. Pending such introduction this Congress trusts that so far as may be possible they will so work the reforms as to secure the early establishment of full responsible Government and this Congress offers its thanks to the Right Hon'ble Mr. E. S. Montagu for his labours in connection with the reforms.

Mr. Das having briefly spoken accepting the resolution Mrs. Besant's amendment was put to vote and lost, only a few voting in her favour. The resolution, which was the outcome of compromise, was then put to vote and enthusiastically carried, only Mrs. Besant and a few others voting against.

The Congress then proceeded to the discussion of other resolutions on the agenda. Mr. B. C. Pal moved a resolution protesting against the hostile attitude of some of the British ministers towards the Turkish and Khilafat question as disclosed by their utterances and most earnestly appealing to and urging upon His Majesty's Government to settle the Turkish question in accordance with the just and legitimate sentiments of Indian Mussalmans and solemn pledges of the Prime Minister, without which there will be no content among the people of India. The resolution was unanimously passed. Mrs. Hadrat Mohini being one of the speakers. A large number of resolutions (already wired) were then moved by Pandit Gokarnath Misra on behalf of the President and passed. Resolutions expressing the opinion that the promotion of Swadeshi movement was essential for national progress and recommending the revival of hand spinning and weaving recommending that the Government should take immediate steps to prohibit the exportation of milk cows in view of serious economic danger, reaffirming the Delhi resolution about the Ayurvedic and Unani system of medicine, reaffirming the Delhi resolution that Delhi should be constituted into a regulated province and appointing Mr. V. J. Patel, Gokarnath Misra and Dr. Ansari as General Secretaries of the Congress for 1920 were also adopted. The wording of the resolution about the Moslem League's resolution recommending the discontinuance of cow killing on Bakrid days was also altered. The Congress gratefully welcomed the League's resolution and recognised it as a great step on the part of Mahomedans towards the completion of Hindu Moslem unity. The Congress was invited to Nagpur next December. The usual thanks giving speeches then followed. The President in his concluding address said that the union of various communities was now an accomplished fact and God willing would never be broken. It was for the delegates to carry the message of hope to every nook and corner and he saw bright prospects ahead. Hard work was needed, but he was confident that every one would do his very best with single minded devotion to the cause of the country.

The session was dissolved amidst great enthusiasm at eight o'clock in the night.

"Recall of Viceroy" Passed. The Reforms Act Resolution.

Amritsar, December 31.

The sessions again adjourned to-day for the fourth time with important business such as the discussion on the reforms still pending. Needless to say, such prolongation is unprecedented in the recent annals of the Congress. Delegates especially from distant provinces, are getting impatient, but it is expected that the sessions will be concluded to-morrow.

Some Impressions.

The outstanding feature of to-day's proceedings was the discussion over the resolution for the recall of Lord Chelmsford. Standing originally in the name of Mr. C. R. Das, the resolution was moved by Mr. Syed Hussain and seconded by Mr. Kasturi Rangal Iyengar. The Hon. Mr. Sarma opposed it because he thought it of a sweeping nature and although the audience he addressed were not willing to subscribe to the arguments and points he advanced, he was listened to without any serious interruption. A large number of speakers then followed in support of the resolution. Mr. S. R. Bomanji, Mr. Jitendralal Bannerji and Mr. Satyamurti vehemently attacked Mr. Sarma. Eventually, when the resolution was put to vote only Mr. Sarma, was seen voting against it.

The Jallianwalla Memorial.

Just before the sessions adjourned, Pandit Malaviya made a passionate appeal in Hindi for funds for the Jallianwalla memorial. The appeal met with instant response, Mr. Bomanji heading with a subscription of Rs. 25,000.

The Congress adjourned shortly after 4 o'clock and the Subjects Committee met an hour later. The proceedings are supposed to be private though details could be gathered in the streets of the town.

The Moslem League was At Home to the Subjects Committee members in their pavilion.

Prospects of Reforms Resolution.

Outside the Subjects Committee there is considerable speculation as to the fate of the Reforms resolution and amendments, the texts of which were down in to-day's agenda and have already been wired. Mr. C. R. Das will set the ball rolling with the resolution reiterating the Delhi declaration that India is fit for full responsible government and expressing the opinion that the Reform Act is inadequate, unsatisfactory and disappointing. Mr. Tilak is put down as seconder of the resolution and among those who will speak in support are Messrs. Satyamurti, Hadrat Mohani and Mahomed Ali.

Mrs. Besant's amendment welcomes the Reform Act as opening the gateway and earnestly begs the people to take the utmost advantage of its provisions and places on record gratitude to Mr. Montagu and Lord Sinha. Mr. R. K. Telang of Bombay is the seconder. The second amendment which stands in the name of Mr. Gandhi

recognises that even though the Act falls short of the requirements of the situation and is therefore inadequate and unsatisfactory, it is a definite step towards responsible Government and without prejudice to the right of agitation at the earliest opportunity, calls upon the people to co-operate with the authorities in making the reforms a success. This amendment also expresses thanks to Mr. Montagu and Lord Sinha. Mr. M. A. Jinnah's name is down as seconder and Pandit Malaviya as a supporter of this amendment.

It is expected the motions will be pressed to a division in the open Congress and that is why it has been decided to admit only delegates and exclude visitors and kisser delegates from to-morrow's sitting. To-morrow's proceedings are awaited with the keenest interest. Vigorous canvassing is said to be in progress by all three different sections. From what one could gather as a forecast, the prospects of Mrs. Besant's amendment are not rosy, but both the supporters of the original motion as well as Mr. Gandhi's amendment appear to be certain of victory.

Recall of the Viceroy.

Mr. Syed Hussain

[From Our Special Correspondent].

CONGRESS CAMP, December 31.

Mr. Syed Hussain, in moving the resolution relating to the recall of Lord Chelmsford, said in the course of his speech. So far as this resolution is concerned there is not one man, woman or child in this vast Assembly, or outside who does not entirely endorse it. I undertake to say that the terms of the resolution represent no more than a bare statement of fact. It is absolutely necessary in the National interest that we should place on record that fact. His record of Viceroyalty is the very negation of what a Viceregal record ought to have been ostensibly. In this country as representative of His Majesty the King-Emperor Lord Chelmsford has signally failed to manifest that sympathy and attitude that one is bound to associate with His Majesty. There was not one single idea or policy which Lord Chelmsford evolved from his consciousness. He has taken his inspiration from the surrounding bureaucracy and played to the worst traditions of that bureaucracy, with the result that to-day, after a number of years of administration, at a time when, by admitted testimony the people of India were predisposed as never before to the good-will for the British connection, Lord Chelmsford has brought this country to the verge of desperation so far as the continued maintenance of the British connection is concerned. He undid all the work done by Lord Hardinge who, in addition to being Viceroy in the real sense, was also a statesman, whose administration had been for the benefit not only of India, but also of the British Empire. If Lord Chelmsford allowed his name to appear as co-signatory to the Joint Scheme of Reforms, it was less from choice than from necessity. It was Mr. Montagu's persuasive eloquence that was responsible rather than the innate conviction on the part of Lord Chelmsford. After affixing his signature to the Joint Scheme, Lord Chelmsford took the earliest opportunity he could to back out of the commitment which his signature involved. There is corroborative evidence that Lord Chelmsford from the beginning to the end has not believed in Indian progress and did not wish the administrative institutions to be liberalised and he does not believe in the modern forms of representative Government. In the early days of his Viceroyalty Lord Chelmsford was responsible for inaugurating a repressive policy in regard to the Indian administration. During the few years of his administration almost every single leader of the Indian people, Hindu or Muhammadan, man or woman has been penalised and victimised. The climax of that administration was reflected in what transpired in the Punjab during the last few months. He must be bracketed with Sir Michael O'Dwyer for all that had happened in Punjab. If His Majesty's Government believe in a thing as the dawn of a new era in this country also believe in the possibility of the reforms be made a success it is their first duty to get of Lord Chelmsford from India, because those reforms have not the ghost of a chance of being worked decently, much less successfully, so long as such an illiberal Viceroy continued to occupy the position he does. From the point of view of justice, of historical truth and also from the point of view of the future of our own country and its progressive and representative institutions. The first thing we have to concentrate upon is to see that Lord Chelmsford goes out of India at the earliest possible moment. That object is likely to be better and more quickly served by the Congress speaking with all the authority behind it, demanding that Lord Chelmsford should be immediately recalled.

Mr. S. Kasturiranga Iyengar

The following is the concluding portion of Mr. S. Kasturiranga Iyengar's speech on the recall of Lord Chelmsford: The Jallianwalla massacres have been communicated to His Majesty's Government even nine months after they have occurred. The whole country is ringing with cries of indignation and resentment at the monstrous cruelty and ferocity of the British Officer General and yet Lord Chelmsford has not shown the slightest sympathy of having been touched by it. He has cared to visit the Punjab and endeavour to acquire himself with the actual conditions of the people to show sympathy to the victims or their families. On the other hand, he has shown extreme solicitude for the officials who committed the atrocities, and by an Act of ingratitude which was opposed to all principles of justice and fair play has attempted to screen and whitewash the men whom have shown themselves monsters in human form.

In the light of these facts and circumstances which are absolutely undisputed with regard to his administration as Viceroy, Lord Chelmsford has rendered himself to much severer condemnation than is involved in the resolution demanding his recall. The Congress would be failing in its duty and would forfeit the right to be the exponent of the people's voice in the country, if does not pass the resolution which has been worded in mild form. The country has already given its judgment on Lord Chelmsford as a Viceroy in an unwelcome manner. One of the distinguished leaders, whose name and responsibility is unquestionable, has charged Lord Chelmsford in a public meeting recently he cursed to the country. In his recent tour throughout

country which was in the nature of a joy-ride. Lord Chelmsford arrived in Madras, and he must have had an idea of the opinion of the people brought vividly home to him. In the nature of the reception given to him on the day after his arrival in Madras the leading Indian paper in the Presidency declared that his presence was most unwelcome in the city, that by his administration, he had shown himself unfit and unworthy to be the representative of the King Emperor in the country and that he ought to lose no time in laying down his office even if he is not recalled. It would be an act of supreme unwisdom on the part of His Majesty's Government to allow Lord Chelmsford to continue in office at the time of the inauguration of the new reforms, whatever of value they may be, it will be ridiculous that a Viceroy who has done his best to obstruct and whittle them down should be given the privilege of introducing them and he vested with the power of diminishing their responsibility in various ways. I will here conclude by saying that the matter of the administration of Lord Chelmsford brings forcibly to the front the question as to whether the appointment of the Governor and the Governor-General should in future be left to the uncontrolled discretion of the Ministers in England and whether they should not be controlled by the influence of the popular opinion in the country which they are called upon to rule. In these days when the principle of Self-Determination, as applied to Nations and people, is getting increasing recognition, not only the appointment but also the continuance of their tenure must in future depend upon the opinion of the people concerned.

Hon. Mr. Sarma

The Hon. Mr. B. N. Sarma, rising to oppose the motion said: He wished to place before the Congress both sides dispassionately. In Lord Chelmsford's recall was based on his attitude towards the Punjab but they have produced themselves from doing so by resolving yesterday to await the report of the non-official and official inquiry. He himself has not, during the past four years, been able to see eye to eye with Lord Chelmsford's Government and in the Imperial Council he had opposed the grant of £100 and 45 millions to Great Britain on the ground that India should first have representative institutions. He had also opposed the Rowlatt and Indemnity Legislation, but he had come to the conclusion that Lord Chelmsford's administration had been a total failure or had not been productive of a single good measure. He can understand their saying that when the good and bad measures of Lord Chelmsford were balanced, his bad measures were more and the scale went against him, but he was against total condemnation Lord Chelmsford's Viceroyalty. His Viceroyalty had been a continuous troubled period of War, famine and pestilence, and difficult currency problems. Continuing, Mr. Sarma said that he was not there to defend Lord Chelmsford's policy or justify it and proceeding to recount the good actions of Lord Chelmsford's administration. Mr. Sarma said that credit was due to Lord Chelmsford's Government for imposing the excise cotton duty. He also introduced the principle of the right of India to protect her industrial interests against the rest of the world by the Raw Skins and Hides Act. It was also due to Lord Chelmsford that the contract for running the East Indian Railway was renewed for a short period only. Lord Chelmsford had fought for Indian interests. Whether he succeeded or not, Lord Chelmsford also expedited the furtherance of the industrial interests of India by appointing a special officer to deal with the recommendations of the Industrial Commission. Credit was also due to Lord Chelmsford for appointing Sir Sankaran Nair in liberalising the original reactionary Pains University Bill; he also worked much for getting Indian Commissions in the Army and in this question he had to overrule his military advisers. To understand Lord Chelmsford's attitude towards the reforms one had to remember that he was a Conservative Liberal wishing to do good to India but when Mr. Montagu was present in India, led by Lord Chelmsford signed the Montagu Report. Then in absence of Montagu and with Sir William Meyer, Lord Chelmsford, owing to his advisers thought that he was doing the right thing to India by introducing safeguards in the reforms and signed the despatch March 1914. Lord Chelmsford's mentality was revealed by his telegram of November 25th to Mr. Montagu that he would co-operate in giving effect to the Joint Committee's recommendations and urging that the Reform Bill be passed immediately. It had also to be remembered in Lord Chelmsford's favour that when five Provincial Governments were totally against the principle of equality or the introduction of responsibility, Lord Chelmsford's Government supported it strongly and no one could say what would have happened if Lord Chelmsford had sided with the Provincial Governors' reactionary proposals. These represented what could be said in favour of Lord Chelmsford. It was of course true that Lord Chelmsford had the weakness of supporting his advisers and consequently his actions varied. His action varied according to the nature of his advisers, but it did amount to more. There can of course be no excuse for Lord Chelmsford's attitude towards the Punjab. He himself told Lord Chelmsford, continued Mr. Sarma, the administration of justice has never fallen so low brought into such contempt as the administration of justice during the disturbances. In the course of private conversation Lord Chelmsford had told speaker that he did not believe in a mere expression of sympathy but believed only in sympathetic action. As regards the Punjab Lord Chelmsford's object was to have been to let the man on the spot liberty to deal with the situation arising and after all has been over to ascertain by an impartial inquiry and then deal with them as the Committee recommend, and they had the Hunter Commission Enquiry into the disturbances. That was the only way he could explain Lord Chelmsford, only they had to remember that Lord Chelmsford incurred the odium of Anglo-India in releasing Mr. Beart. Concluding, Mr. Sarma repeated that he had no quarrel with the Congress if they asked for Lord Chelmsford's recall on the Punjab question, but they had decided to wait the report of the Hunter and Non-official Commissions and hence he had put another side of the case before them. Mr. Sarma heard patiently except for one or two mild eruptions.

Mr. S. R. Bomanjee

S. R. Bomanji, who spoke next to Mr. Sarma on resolution urging the recall of Lord Chelmsford. I was put on this resolution to support, but I have

a different function to perform. I will first meet some of accusations levelled against you for passing this resolution that Mr. Sarma had the hardihood to bring forward. My work is very simple, Mr. Sarma had not one single word of positive fact, and he could not point out one single specific aspect of Lord Chelmsford's administration which he could support. However, I will make bold to say that Mr. Sarma is the only one man in this vast Assembly who was got one word to say (hear hear) in Lord Chelmsford's favour. I will go further and assure you, unless I am misreading you and you are also misreading the sentiment of the people of India, that there is not one among the men, women and children of India who will support Mr. Sarma. [A voice, for he is an honourable gentleman.] I have not one word to say against the honesty of purpose of Mr. Sarma. But I say Mr. Sarma has misdirected his zeal, I have no doubt that he speaks from the bottom of his heart, but that does not absolve him from being attacked on the ground that his opposition to the resolution is altogether against the wishes and sentiments of the people of India. What does Mr. Sarma tell you with regard to the points he wants to urge on behalf of Lord Chelmsford? He says Lord Chelmsford introduced the excise duty on cotton. I differ from him. We, the people of Bombay, know more about the excise duty on cotton than Mr. Sarma. The question of excise duty on cotton goods was first moved by Lord Hardinge, and all despatches with regard to the excise duties were sent home by Lord Hardinge, and Lord Chelmsford only signed the last decree just in the same way as Lord Amthill signed the Partition of Bengal. You cannot say that Lord Amthill was responsible for the Partition of Bengal. In the same way Lord Chelmsford cannot be said to be responsible for the introduction of the excise duty. Then Mr. Sarma talks about the great preference introduced into India for the protection of Indian industries. I did not want to speak on this subject of a highly controversial nature and I have spoken about this in my evidence before the Industries Commission. I am very glad that before this Assembly Mr. Sarma has given me opportunity for exposing the fallacies of the argument of Sir Thomas Holland. You are great consumers of leather to-day. You are given preference of ten or fifteen per cent. duty in England, America, Germany and France. What is the result? England imports your leather and pockets all the profits by selling it to America, Germany and France, which would otherwise go into your pockets. That is Mr. Sarma's preferential tariff. [Laughter.] Then he talks about the East Indian Railway. That question was so far gone that if the Members of the Council had taken up the stand which Sir Ibrahim Rahimullah had taken up in the Legislative Council, that question would have been settled and the East Indian Railway contract would have been settled for us at least for 5 years and would never have been given to the same company. As regards the hundred million pounds grant it was extracted from you. With regard to the imposition of restrictions of gold and silver, will you, Mr. Sarma answer me if there is any country in the world that imposes restrictions on the import of gold and silver?

[Mr. Sarma: Through the Secretary of State's behalf.]

I do not understand all that. Every country in the world put an export duty on silver and gold, but there is no import duty here. You stop the importation of gold and silver into the country except under these restrictions. Then Mr. Sarma tells us that Lord Chelmsford could not do anything for us, because there was war, because there was famine, because there was pestilence and then because there were monetary trouble. Supposing we admit Mr. Sarma's argument, what did Lord Chelmsford do with regard to the famine and pestilence? You are aware that preventive measures against influenza were not taken in time, and several millions of your people had died before any serious attempts were made to give them any help. This is one of the points which Mr. Sarma wants to make out in favour of Lord Chelmsford. About the monetary good that Lord Chelmsford is said to have done, you are aware that during the War the Calcutta European Scotch merchants made the greatest money out of the gunny trade. Jute before the war was never over Rs. 16 per maund. By shutting the export of raw jute to countries like America there was a glut of jute in the Calcutta market. This was created for the special benefit of the jute manufacturers of Calcutta. You found that in two years the whole jute peasantry of Bengal was reduced to absolute starvation. [Cries of 'shame!']. At the time when the jute merchants made an enormous amount of money unsurpassed in the history of jute industry, the price of jute was reduced to five or six rupees, and this is the result of Lord Chelmsford's interest in industrial activity, for which we have to be thankful to him. Then there is another thing. There was one man in India who stood to his gun with regard to the Punjab. There was Sir Sankaran Nair who stood to his gun. How did Lord Chelmsford stand by him? He believed in a way that Sankaran Nair had to tender his resignation because of his hostile attitude. If Lord Chelmsford had stood by him would the Executive Council have opposed him. What have you to say to that, Mr. Sarma? [Laughter.] Another point which Mr. Sarma wants to urge on behalf of Lord Chelmsford is that, when the Reform Act was passed, he sent a telegram on the 25th November. When he found that he was being defeated, disgraced in the whole Parliament of England, Lord Chelmsford said: "Oh I am quite prepared to work the Reform." This is a great point in his favour. [Laughter.] Then Mr. Sarma alludes to a private conversation with Lord Chelmsford and speaks about his sympathy. Can you point out to Mr. Sarma, one specific act of sympathy? [Cries of "No" and a voice "Rowlatt Act"]. The last thing that Mr. Sarma urged in defence of Lord Chelmsford was that he gave you the Hunter Commission. Believe me Lord, Chelmsford had nothing to do with the institution of the Hunter Commission. All your delegates in England, both of the Moderate and of the Congress Deputation, worried the life out of Mr. Montagu and asked for an amnesty and a Commission. Rather than giving us an amnesty Mr. Montagu gave us a Commission. That Commission was opposed by Lord Chelmsford at the start, and it was because Mr. Montagu was firm, backed up as he was by the Indian Deputation both Moderate and Congress, that he foisted it on the Government of India, much against the will of Lord Chelmsford I have now done with Mr. Sarma's arguments. In this resolution you mention that Lord Chelmsford has completely forfeited the confidence of the

people of this country, I go further, and say Lord Chelmsford has completely disgraced the trust reposed in him by his own Sovereign and the people of England in having ruled India in the way he did. It is not only in the name of the people of India that this censure must come, but also in the name of the people of England, because he has forfeited and disgraced the trust reposed in him by the people of England and by the Sovereign. I go further and say that it is a desecration to associate Lord Chelmsford's name with the Montagu Chelmsford Report. I say he had no more to do with the Montagu-Chelmsford Report than you or I had. [Laughter.] I say that the name of Mr. Montagu should be enthroned in your hearts with feelings of reverence and gratitude, and I am not going to allow Lord Chelmsford to share one iota of that gratitude.

Other Speakers

Dr. Kitchlew said he never expected that he would be present before this vast gathering to speak, but as he was now present there and had heard Mr. Sarma speaking in favour of Lord Chelmsford's administration, he thought he should come forward and speak out the truth that Lord Chelmsford should not only be recalled but impeached before Parliament. Lord Chelmsford had not an iota of sympathy for the people of India. He had taken away all liberties of the people and tried to kill political life in India. It was he who had helped the Rowlatt Act to pass and had insulted Pundit Madan Mohan Malaviya in the Imperial Council when he opposed the Rowlatt and Indemnity Acts. When they first heard the name of Lord Chelmsford, the people truly said that he was a third rate man. It was true Lord Chelmsford had some hand in the Montagu Chelmsford Reform Scheme, but it was he who had also signed the despatch of the 5th March propounding reactionary proposals. He asked the audience to pass the resolution unanimously, which was so ably moved by his friend, Syed Hussain. He would however, ask them to pass a resolution for his impeachment, but if they could not do that, they must accept the resolution.

Mr. Jitendra Lal Bannerji said while Mr. Sarma thought the resolution too strong he was of opinion that it was too mild. Lord Chelmsford ought to be prosecuted for high crimes and misdemeanours.

Maqbal Muhammad said he had come forward to support the resolution on behalf of the young men of India. Lord Chelmsford was thinking of interfering Mr. Besant when Indian soldiers were shedding their blood in France and Flanders. They could not approve of the administration of Lord Chelmsford who was responsible for the passing of the Rowlatt Act. Lord Chelmsford never cared to sympathise with the people of the Punjab, nor did he ever come to see what was happening during Martial Law days. By his policy of repression and want of sympathy he had forfeited the confidence of the people and, therefore, he must be recalled. He heartily supported the resolution.

Mr. B. C. Pal, in further supporting the resolution for the recall of Lord Chelmsford, said:—As he was himself a sufferer under the Chelmsford regime, being excluded from Delhi and the Punjab and prevented from rendering services to his brethren in those provinces, he wished to refrain from commenting on the resolution on his own behalf, as it might be said that he was smarting under a sense of personal wrong. He would, therefore, leave Lord Chelmsford to the judgment of his Indian people and the British public. He would also leave Lord Chelmsford to the judgment of his own conscience in his retirement and to the judgment of God.

Mr. Satyamurti

Mr. S. Satyamurti, in further supporting the resolution said:—He was there to tell them that Madras was one with the other provinces in demanding the recall of Lord Chelmsford, and to repudiate Mr. Sarma's futile and factitious opposition. When the Viceroy was in Madras the Premier Club, the Cosmopolitan Club had refused to extend a welcome to him to a social party even. Under Mr. Kasturiranga Iyengar's lead the Provincial Congress Committee, Madras did not extend the usual welcome to him, and the Madras Mahajana Sabha, in spite of Mr. Sarma's efforts, did not offer anything more than a welcome as the King Emperor's representative. Madras with one voice demanded the recall of the arch offender, Lord Chelmsford. India had had many bad Viceroy's a Dalhousie and Hastings, but Lord Chelmsford outlived them by repeating, in spite of the dawn of the 20th century, atrocities done by his predecessors fifty years ago. Lord Chelmsford's reply to the Press Deputation was offensive and insulting and unworthy of and unbecoming of a gentleman, and the provisions of the Press Act have been so grossly abused that there was not almost a single paper which was not bruised by the Press Act. Lord Chelmsford was also the author of the Rowlatt Act which led to the resignation of Mr. Sarma for twenty-four hours. Certainly Mr. Sarma sympathised with the Congressists' anger at Lord Chelmsford's maladministration did not so easily cool down, and as to his part in the Reforms Lord Chelmsford had acted all along as a step-mother to it, and it was he that sent the reactionary memorandum behind their back, and thanks to Sir Sankaran Nair, it was consigned to the waste paper basket and the Nineteen Members' Memorandum took its place. In the reactionary despatch of the 5th March Lord Chelmsford ate every word of what he had written in the original Montagu Report. Lord Chelmsford was directly responsible for the resignation of Sir Sankaran Nair, and the three definite accusations against Lord Chelmsford were firstly, that he applied Martial Law to the Punjab without justification, for which alone he ought to be impeached and tried; secondly, while the people of the Punjab had been vigorously protesting against the O'Dwyer regime, Lord Chelmsford met it by extending his tenure of office as Lt. Governor, and thirdly he had not yet visited the Punjab to ascertain matters for himself. He would, therefore, impeach Lord Chelmsford of having sullied his honour and made mock of the people of India and, like Mr. Pal, he was not content to leave Lord Chelmsford to the judgment of God. If Mr. Montagu was anxious, if His Majesty would see Sir Proclamation given effect to by the people and the Reform Act worked with good-will, the least they could do was to recall Lord Chelmsford immediately and send him to his well-deserved obscurity as a subaltern pending his impeachment.

Mr. Chakravarti

Mr. B. Chakravarti, in further supporting the resolution, said: Even leaving alone Lord Chelmsford's responsibility for the Punjab atrocities, the first and

[Continued on page 11.]

రంగుల చిత్ర వటుము
 చిత్ర 1-8 0-1-0 12 ప్రతులకు 0-9-0.
 వి. పి. శివయ్య ప్రభుత్వము.
 ఆంధ్రప్రదేశ్ కళా కార్యాలయము,
 పోస్టు బాక్స్ 212 మదరాసు.

ఆంధ్రోద్యమము.
 మొదటి యొ దాంధ్ర మహాజననభలయందలి
 సాహిత్య సంపాదకత్వము, సభాభ్యుదయ, యాభిమాన
 ముఖ్యము, వారి శిరశములు, సభా తీర్మానములుగలవు.
 కల రూపు 1-8-0. పోస్టేజీకలము.
 ఆంధ్ర ప్రదేశ్ కళా కార్యాలయము, 7, రంగులవెట్టి,
 మదరాసు.

ఈ దిగువ కనుపలచిన రంగులు మా వద్ద తయారుగా నున్నవి.

డైరెక్టు రంగులు

- కాంగో రెడ్
- 2 డైరెక్టు బ్లూ
- 3 " గ్రీన్
- 4 " బ్లూ
- 5 " బ్రౌన్
- 6 " మాజెంటా
- 7 " ఎల్లో
- 8 " వైలెట్
- 9 బెస్ట్ కలర్ రెడ్
- 10 బ్లూ ఎఫ్. ఎఫ్.

ఆసిడ్ రంగులు

- 11 ఆసిడ్ ఆరంజి
- 12 మెటానల్ ఎల్లో
- 13 స్కార్లెట్ ఆర్. ఆర్.
- 14 ఫాస్టరెడ్ 6
- 15 ఈసైన్ లేక సాంపింగు రెడ్
- 16 సోల్యూబుల్ బ్లూ ఫార్ యి. క్

బేసిక్ రంగులు

- 17 మాలాచైట్ గ్రీన్ క్రిస్టల్
- 18 మాజెంటా క్రిస్టల్
- 19 బొరాఫ్
- 20 మెటెల్ బ్లూ
- 21 మెటెల్ వైలెట్
- 22 ఆల్ కలర్ బ్లూ లేక సిజింగు బ్లూ
- 23 సాఫ్ట్ బ్లూ

లెడర్ రంగులు

- 25 బిన్ మార్కు బ్రౌన్ లేక లెడర్ బ్రౌన్
- 26 క్రైస్టల్ లేక లెడర్ ఆరంజి

నల్ ఫర్ రంగులు

- 27 స్పెక్ బ్లూ
- 28 " బ్లూ
- 29 " గ్రీన్
- 30 " బ్రౌన్
- 31 " కోల్డ్
- 32 " ఎల్లో

వాట్ రంగులు

- 33 వాట్ బ్రౌన్ పేప్
- 34 " పాడర్

దరఖాస్తులు పంపిన తక్షణం కాంపియ్ కంప్యూ ధరలు తెలుపబడును.

డోలట్రామ్ కాషిరామ్ అందు కంపెనీ,
 రోనేబిల్డింగ్, అపోలో స్ట్రీట్, ఫోర్ట్, బొంబాయి.

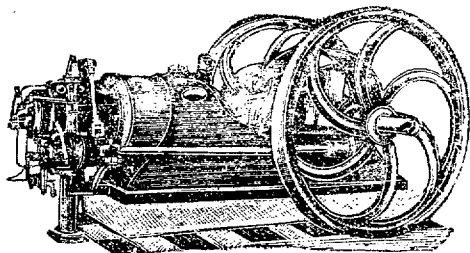
Dolatram Kashiram & Co.,
 Rogay Building, Apollo St, Fort, Bombay.

ఇంపీరియల్ క్రూడ్ ఆయిల్ ఎంజనులు

1948

వయం తక్కువ ! నమ్మకము అధికము ! ఫలము ఎక్కువ !

(కృత్యపు పద్ధతి ననుసరించి తయారుజేయబడినవి.)

క్రొందింగు మిల్లులు, ఆయిల్ మిల్లులు, అన్ని రకముల
 కంపులు, కలర్ క్రొందింగు మినుములు, సా బెంచీలు, బేలింగు
 మెన్సులు, సి రెండరు నూ నెలు, బెల్టింగులు, మిల్లుజెన్సు ప్లాంట్లు
 మొదలగు ఇతర అన్ని రకముల మినుములు మావద్ద తయారుగా
 యున్నవి.

P. G. Masker & Co.,
 Engineers & Contractors,
 Appollo Street, Fort, Bombay.

అష్టాంగ మెడికల్ స్టోర్స్ లిమిటెడ్ ట్రిచూరు.

కొచ్చిన్ స్టేట్.

మెడికల్ స్టోర్స్కు వైద్యకళలకు, వైద్యులకు కావలసిన శ్రేష్ఠమైన వనమూలకలు,
 ఔషధకాయల నూనె, తేనె, ఆవునెయ్యి మున్నగు మేలైన వస్తువులు మా వద్ద తయారుగా
 నున్నవి. ధరలకట్టి ఉచితముగా పంపబడును. ఉత్తర ప్రత్యుత్తరములు ఇంగ్లీషులో నడవవలెను.

Correspondence to be in English
 Ashtanga Vidyasala Ltd, Chemists & Druggists.
 P. O. TRICHUR. Cochin State.

NATURAL. (1160)
OIL PAINTINGS

AND
 LIFE LIKE

Bromide Enlargements

SPECIALITY

AT

A. RATNA & CO.

157, Broadway, MADRAS.

Telephone No. 620.

Post Box No. 116.

Telegraphic Address:

'RATNACO,' Madras.

గౌతా కంపెనీ, (1147)

6 రాటన్ బజారు చెన్నకట్టము

ధరలు చాల తగ్గింపబడెను

ఎల్లవి వేస్తాము, గ్రాండు, గౌతా రీయవాచీలు
 బహుమతులు చాల తక్కువ ధరలకు విక్రయించబడును.

కొన్నిటికి ధరలు 100-కి

10, 25, 30, 40 వంటకు నూడ తగ్గింపబడినవి.

మీరు మా అంగడికి వచ్చిన మీరు మంచిలాభము కలుగును

ఇదివరకే రాజధానిలో నిట్టి సౌకర్య మెన్నడును మా
 పడలేదు. కాన నీసాపు పడుపాయను ముఖ్యముగా మా
 మోగింపును. శ్రీలంకాకారులు తురుతుల కావశ్యకత.

Grand Reduction Sale
Gautha & Co.,

6, Rattan Bazaar, Madras.

Of Electa, West-End, Grand and Gautha Love
 Watches, of different varieties and patterns at Special
 reduced Prices.

Some Goods Sold 10, 25, 30, 40, per cent.

Deduction on Prices marked according to the
 nature of Goods, since a large Consignment of fresh
 goods expected from factories.

You will be benefitted by GOING TO OUR SALE
 ROOMS.

Avail this Grand Opportunity. Ever Offered in the
 Presidency.

For Ladies a Jewel and for Gentlemen a necessity

ఆశ్చర్యములలో నాశ్చర్యము.

వివోదమైన గాలి తలగడలు.

పిటియందు కొకాయితొక్క చురచీలను పిటికే
 కావలసినవలకు గాలిని నింపుకొని మరకు మునుపటికంటె తిసి

మీరు యెదల మిక్కిలిసాఫ్టు
 కరమైన తలగడి దీగును. ఆ
 శక్తిరలేనవ్వడు మరకుతిసి
 గాలియంతయు పోయిన
 తేలులో గాలి లభి
 గాలి యందు
 ఇది కలెక్టర్

వయోడిటలను తదితర ప్రకాశమాను

వయోజనకరమైనది. ఒకసారిపరీక్షించి

కలదిందు 1-కి అదాలు 0-8-0,

(536) చిరునామా

నెం. 6, కంక టెక్ మెట్రిక్

అమృతాంజనము

అన్ని నొప్పులకు మరమాషధము

తల నొప్పుము
తల నొప్పులకు
జేరు పొందినది.
గుణము లేకుండిన
మీ వైకము మీకు
ఇయ్యబడును.
వనమూలికలచే
చేయబడును.
నునానన గలది.

గుణ మధికము
పంచభాషను
చూచి కొనిన
మోస ముండదు.
ఒక సారి పరీక్షించి
చూడుడు.
చక్కని డబ్బీలో
వెల ౧౦ అణాలు.
అన్ని దుకాణముల
లోను దొరుకును.

అమృతాంజనము డి. పో.

6, తంబుకెట్టి వీధి, మదరాసు.

109, ప్రేరి కోస్తా, పోస్ట్, బాంబాయి.

మిక్కిలి ప్రశస్తిమైన మరమాషధము

ఓటోదిల్బహారు (విజ్ఞప్తి)

కరమరద్రవ్యముల కన్నిటికి నిది రాజు

ఇండియా జేతమునందు జరిగిన అన్ని పదవ్యవహారములను చాల
వరకములను ప్రశంసా కరములు నియ్యబడినది.

దీనిలో సారాయి సంబంధ మేమియును లేదు గాన అచార
మతలందరకును దీనిని నిరభ్యంతరముగ నుపయోగింపవచ్చును. ముఖ
విధములగు పువ్వులకు నుపాసన దీనియందు గలదు. పిత్తరొందు
చుక్కలు కలుగుముమీద వేసిన చాలాను. అప్పుడే కొనితెచ్చిన
పువ్వులకును వ్యాపించు వరిమరళమువంటి నరిమరళ మవరిమరళముగ
వ్యాపించుచుండును. దీని నుపాసన నిలచునంత కాలము ముక్తియే పరి
మరద్రవ్యమునకును నిలువదు. వైద్యవైజ్ఞ (అరవైవైజ్ఞబుడి, రు 2-0-0
మధ్యవైజ్ఞ రు 0-12-0 చిన్నవైజ్ఞ రు 0-8-0 చి.పి, చార్జి రు 0-5-0.
మిథ్యలమునందు వొరగనివో (కింది సోలో ఏజెంట్లకు ప్రాముఖ్యము.

ఆంగ్లో ఇండియన్ డ్రగ్ అండ్ కెమికల్ కంపెనీ,
(D 126 W 100) 155 జమ్నామనీడు, బాంబాయి.

మీ కవసరమయినచో

యంత్రసంబంధమైనట్టిగాని కరగి పోతపోయినట్టి గాని వస్తువులను గురించియు,
ఉక్కు, ఇనుపవాసనములు, వంపులు వంపులుగ వంచబడిన రేకులు కోణములుగా
మిన్నట్టి ఇనుపకమ్మలు ఇంకను వివిధమైన ఇనుప సామానులను గురించిన అన్ని
విషయములను గురించియు ఈ క్రింది కంపెనీవారిలోనే సంగతిసందర్భముల నలహా
నాలోచింపవలసినది. వీరు సామానులను మిక్కిలి తక్కువవెలల కిచ్చుటలోను కోరి
నంతనే వానిని సకాలములో సరఫరాచేయుటలోను గొప్ప పేరు మోసినవారు.

విలాసము:— ది రిలయన్సు ఫౌండ్రీ
సోల్ ఇండియా ఇండస్ట్రీయల్స్ లిమిటెడ్, తివాల్పెట్టె నెం 55కి రు,
మదరాసు

(ఈ గోరునప్పుడు ఈ పత్రిక పేరు కూడ నుదహరింప గోరుచున్నారు.)

వీరసంయుక్తనాటకము.

మోచెర్ల మానుమంథరాచారికవికృతము :

ఇది యానాయాపరకడైవ కల్పద్రుతుని జన్మచక్రము
యభిప్రాయమునకు విరుద్ధముగా వృద్ధిగాజును తెల్లమిడి
స్థానశ్వరయధ్యయన విరివిహాము సకపి వీరస్వర్ణమును తాట
కొన్న భారతీయ వాసీమనీయును సంయుక్తాజేవి చరిత్రము.
ఈ యమ్మయే మన భారతభూమికి కల్పద్రుతి జేతముగొలుచు-
భారతీయ గౌరవముకొలుచు— పోరాడి మనమృతీకు సేవా
సమాహును బహుచరణ కానిచిర కడపటి వీరసాధ్వీ
మణి. ఇది బృద్ధిరాజుకొన్నాతిరేకము— సంయుక్త పతి
భక్తి జయచక్రము యోధ్యలేనినము మూర్ఖత— ఈశ్వరభక్తి
దుర్బాధ్యక్షకరము— జేతకర్మ— కర్మకమానునను విశేషక
రితరచిడినది. జేతకర్మ రాజకర్మ పితృకర్మ కలిగి క్రియానుగు
వాని కాటపట్టు ముఖ్యతైరిని ప్రదర్శనయోగ్యముగా రచిం
పబడినది. వెల రు 1-0-0.

వలయానాడు- ఎమ్. హెచ్. రావు అండు సన్యు,
196 కాకినాడ అని ప్రారసించుచున్నారు.

విప్రుడిక సహితమైన డా॥ పి. డి.

సావంతుని వనాషధి సారసపరిల్లు

అవధికుప్రభు రక్తములన జనించు వాద్యములకు
13వకుంటి మందు. తురుపులను, మచ్చులను, గండములను
పుట్టను, (పొరమెప్పులను అన్ని విధములనలన గలుగు నర్మ
కోరములను పోగొట్టును. (28)

మిక్కిలి శక్తివంతమైన రక్తముప్రకారము

కనీష్ఠ సార్వభౌమ గుణ మిచ్చుట నిర్మంశమున,
సావంతుని ముఖ్యవిషయము అన్ని విధములైన దోషములను
నాశమును. కీరమునందలి పాదరసదోషములను, మలబద్ధక
అది కాస్త్రసంబంధమును పోగొట్టిన క్రమము
పుష్కరమును. కీరసాగోగ్యమును గలగజేయును. 18 కోణాల
నందుకుట 4 కోణము బుద్ధిలో అయ్యుటను.

పోప్రెటరు.— పి. డి. సావంత్,

114. వననవాడి, నెం 2 బొంబాయి

Proprietor: P. D. SAVANT,

Fanaawadi, No. 144, No. 2, BOMBAY

పాళ్ళపు వేంకటాచలపణ్డితులవారి

ఆయుర్వేదీయ సిద్ధాషధములు.

1. లక్ష్మీవిలాసరము:— అమోలకముల ప్లేగుకోగలు

ఈ లక్ష్మీవిలాస రసములన నిశాగులైయున్నాడు. ఒక
యొక లక్ష్మీవిలాస రసముగల సీసా కమయొద్ద నుంజేసి
ప్లేగుకు కర్మోత్తయమైన సిద్ధాషధము జేరితే లేదని
తామే సంతోషముగ బుక్కలగుట. దినజ్వరము, మూడవ
వ్యాధి జ్వరములు, సన్న సారము మొదలగునవి తప్పుక గుణ
మగును. సీసా 1-కి 1-0-0, 5-కి 1 ఇళాం. (594-801)

2. శ్రీనివాసరైలం:— ప్లేగుగడ్డలకును, చందుల నొప్పి

పొపుటకును మంచిమందు. సీసా 1-కి 0-8-0, 5-కి 1 ఇళాం.

3. వైశ్యానరాసనం:— దీనిని నేనించినపుటి నుండియే

మూత్రమును కట్టిక (కలరా) వాంతిచేసి, కీరభేది, అశిర్ల
భేదులు గుణము కాగలదు. సీసా 1-కి 1-0-0, 5-కి 1 ఇళాం.

4. బాలసుఖోదము:— బిడ్డలకు బలకాగి; తిమ్మిని

మందు. మందుము, మలబద్ధము, అశిర భేది, కృత్రిమము, కడు
పుచ్చియుండుట, ఆకలిలేకుండుట మొదలగునవి గుణమందు
బిడ్డలు పుష్టిగలవారగుదురు. సీసా 1-కి 0-12-0 5-కి 1 ఇళాం.

5. శో వామనావర కస్తూరిమాత్రము:— బిడ్డలకు కడు

మ్మమువినవారికి, బాలింతలలో ఉత్తమగుణ
కారి. మందుము, కడికము, దగ్గు, అశిర్లము,
కీరవారి, సార్వభౌమము, మలబద్ధం, జ్వ
రం, చలిజ్వరము, దుర్బలము మొదలగు యిం
కవశేక కోగములను గుణము చేయును.

250 మాత్రము గల సీసా	0-4-0
కళాము కర్మలో 5-కి	1-8-0
" " 12-కి	2-18-0
" " 25-కి	5-8-0

ప్రతి దోషముతోకూడ అనుపాసనము చేయవలసినది.
శ్రీ సీతారాధున వైద్యశాల, మైసూరు.